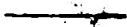

ഏകപുസ്തകപരിഭാഷ

പ്രാചീനചരിത്രം.

വി. വെങ്കടരാമശർമ്മ.

എം. സി. നാരായണപിള്ള, എ.
അദ്ധ്യക്ഷൻ, പരിഭാഷാസമിതി.

പ്രകാശകൻ,

ആർ. ടി. പിള്ള,

ചാല,--തിരുവനന്തപുരം.

“സരസ്വതീവിലാസം” പ്രസ്സ്,

തിരുവനന്തപുരം.

ഹൺ.

ശ്രീമുഖംതിരുനാൾ.

ശ്രീ മൂലം

തിരുനാളിൽ തിരുവചനാർച്ചയെഴുതിയ

ശ്രീപത്മനാഭദാസ വണിപാല

സർ രാമവർമ്മ

കലശൈലകിരീടപതി

മന്നേന്ത്യയിൽ മഹാരാജ രാജാജ്ഞാപത്രം ഷഷ്ഠി

ക. ജി. സി. ക്ലസ്സ്. ഐ.

ക. ജി. സി. ഐ. ഇ.

എഫ്. ഐ. ഐ. ആർ. എ. എസ്സ്., എഫ്. ആർ. ജി. എസ്സ്.,

അമിത്വർ ഡി.വ. ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ പബ്ലിഷ്

മഹാരാജാവിന്റെ രാജാജ്ഞാപത്രം

സ നീ ധ റ ന ത്തിൽ

കല്പനപ്രകാരം

ഈ ഗ്രന്ഥം

ഭക്തിബഹുമാനപുസ്തകം

സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താ

മുഖവുര.

പ്രാചീനചേർരാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രമെഴുതുവാൻ പത്രാപുരുഷായ പ്രമാണങ്ങൾ ഇതുവരെ ഒന്നും കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും ചില പഴയ തമിഴ്സാഹിത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അവിടവിടെ ആ രാജാക്കന്മാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. അതുകളെ എല്ലാം സംഗ്രഹിച്ചു ഇംഗ്ലീഷിലും തമിഴിലും ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന പുസ്തകങ്ങളേയും മുഖഗ്രന്ഥങ്ങളേയും പഠിച്ചാണ് ഞാൻ ഈ 'പ്രാചീനചേർമാർ' എഴുതിത്തന്നത്. ഇംഗ്ലീഷിലായിട്ടുള്ള മലയാളഭാഷയിൽ എഴുതിയ ഈ പുസ്തകത്തിൽ പദാഭിപ്രായവൈചിത്ര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയതായാ വാചകചമൽകൃതികളെക്കൊണ്ടു വായനക്കാരെ രസിപ്പിക്കുവാനോ ഞാൻ തീരെ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിൽ ചരിത്രസംബന്ധമായ സംഗതികളെ മാത്രം ഞാൻ പറഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതേുള്ളൂ. വായനക്കാരെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പല തരം കുറവുകൾ വന്നിരിക്കാം. എന്നു എനിക്കു ബോധമില്ലെന്നില്ല. സഹൃദയന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാർ അതുകളെ കാണിച്ചുതന്നു മേൽപതിപ്പിൽ പുസ്തകത്തെ ശുദ്ധരൂപമാക്കാൻ തക്കവണ്ണം എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകണം.

എന്റെ ചരിത്രമെഴുതിന്റെ കന്നിഫലമായ ഈ ചെറിയഗ്രന്ഥത്തെ പുത്രനിവിശേഷമായി നമ്മെ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെക്കു സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന്നു കരുണാപയോനിധിയായ മ്

ഹാജാറു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അനുവദിച്ചു കല്പനതന്നെ
തിനാൽ ആ തിരുമനസ്സിലേ നേർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഭക്തിബ
ഹുമാനങ്ങളും കൃതജ്ഞതയും സീമാതീതമായിരിക്കുന്നു.

ചരിത്രപഠനവിഷയത്തിൽ എന്റെ ഉപദേശ്യായായ
ബ്രഹ്മശ്രീ ടി. ഗോപീനാഥറാവു എം. എ. അവർകളുടെ
അനുഗ്രഹം കൊണ്ടാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതാൻ ഞാൻ ശ
ക്തനായതെന്നുള്ള വാസ്തവസംഗതിയെ ലോകസമക്ഷം
ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തെ പരിശോധിച്ച് അച്ചടിപ്പിക്കുന്ന
തിൽ എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള റിട്ടയർഡ് താസിൾദാർ
എം. സി. നാരായണപിള്ള അവർകൾ എഴുതിയ പ്രസ്താ
വനയും “കവിതീലക” എന്ന ബിരുദനാമം കൊണ്ടു പ്രശോ
ഭിതനായിരിക്കുന്ന പണ്ഡിതാഗ്രേസരനായ ഉള്ളൂർ എ
സ്. പരമേശ്വരയ്യർ അവർകളുടെ അവതാരികയും ഇ
തിൽ ഉണ്ട്. ഈ രണ്ടു മഹാനുഭാവം എനിക്കുള്ള നന്മി
എത്രയുണ്ടെന്നു വാക്കുകളെക്കൊണ്ടറിയിക്കാൻ കേവലം
പ്രമാണം എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു.

വി. വെങ്കടരാമചന്ദ്രം.

അവതാരിക.

പ്രാചീനചേരചരിതമെന്ന ഈ പുസ്തകം ഞാൻ ഒന്നിലധികംപ്രാവശ്യം മനസ്സിലുത്തി വായിച്ചുനോക്കി. കേരളത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രത്തെപ്പറ്റി കേരളീയരായ നമ്മിൽ പലർക്കും യാതൊരറിവും ഇല്ലാതെയിരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും ശോചനീയമാകുന്നു. എന്നാൽ ആ അജ്ഞതയെ നമ്മിൽ നിന്ന് അകറ്റുന്നതിന്നു പര്യാപ്തങ്ങളായ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ പണ്ഡിതന്മാർ നിർമ്മിക്കാതിരിക്കുന്നിങ്ങേതാളും നമ്മിൽ മറ്റും തത്സംബന്ധമായ അപരായത്തെ ആരോപിക്കുന്നത് അനുചിതമായിരിക്കും. എന്റെ മാതൃസ്നേഹിതനും കശംഗ്രബലിയുമായ ശ്രീമാൻ കെ. പി. പത്മനാഭമേനവന്റെ കൊറ്റിരാജ്യചരിത്രം കേരളീയർക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു അമൂല്യനിധിയായി ശോഭിക്കുന്നു എന്ന് അതിശയോക്തിസ്സുൾക്കൂടാതെ പറയാം. പക്ഷെ വിഷയത്തിന്റെ വിപുലതയും വിശിഷ്ടതയും വിചാരിക്കുമ്പോൾ അതുപോലെ ഇനിയും അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടാകണമെന്നാണു ദേശാഭിമാനികളും ചരിത്രരസികന്മാരും സദാ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.

പ്രാചീനചേരചരിതം, പതിനാലുതൂ, ചിലപ്പയികാരം, മണിമേഖല മുതലായ പല പ്രാചീനദ്രാവിഡകാവ്യങ്ങളേയും, പരേതനായ ശ്രീമാൻ കനകസഭ്യപ്പിള്ളയുടെ "The Tamils Eighteen Hundred Years Ago" എന്ന

ഇംഗ്ലീഷുപസ്തകത്തേയും ആസ്പദമാക്കി എഴുതിട്ടുള്ള ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥമാണ്. ഇതിന്റെ പ്രണേതാവായ ശ്രീമാൻ വെങ്കടരാമശാസ്ത്രി തിരുവനന്തപുരത്തു രാജകീയസംസ്കൃത മഹാപാഠശാലയിൽ മഹോപാദ്ധ്യായക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാലല്ലാതെ വിശ്വസിക്കുവാൻ അപരിചിതനായ വായനക്കാർ സന്നദ്ധരാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മഹാ ബുദ്ധിശാലിയായ ഈ യുവാവിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ അത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗവും തുറന്നുപറയുന്നു. അഥവാ, വെങ്കടരാമശാസ്ത്രി ചരിത്രപഠനത്തിൽ എന്റെ മാതൃമിത്രവും ഇന്നു ഭക്ഷിണാപഥത്തെ അലങ്കരിക്കുന്ന ചരിത്രകലാകശലന്മാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനുമായ ശ്രീമാൻ ഗോപീനാഥരായരെയാണ് ആചാര്യനായി വരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നറിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുലികയിൽനിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം ആവിർഭവിച്ചതിനെപ്പറ്റി ആർക്കും ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതിനും അവകാശമില്ല. അനാര്യംശുശ്രൂഷായ ഗ്രന്ഥകാരൻ അദ്വാസവൈകല്യംനിമിത്തം ശൈലിയിലും മറ്റും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള ചില ചില്ലറ തൃന്നതകളെ ത്യാജ്യകൊടിയിൽ ഗണിച്ച് ഈ പുസ്തകത്തെ നിഷ്കഷ്ടമായി പരിശോധിക്കുന്ന ഏതു സഹൃദയനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഭയുടെ നമോവാകു പറയാതെ നിർവാഹമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ശാസ്ത്രിയുടെ പ്രഥമസന്താനത്തിന്റെ ജാതകത്തിൽ സഹോദരഭോഗ്യം കാണുവാൻ വരിയ ദൈവജ്ഞതയുടെ ആവശ്യവും കാണുന്നില്ല. മേലും പ്രാചീനചരിത്രസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി അനാപ്തങ്ങളായ പലമുക്താഫലങ്ങളേയും നമുക്കു സമ്പാദിച്ചുതരുവാൻ ഈ യുവധീവരനു യോഗമുണ്ടാകട്ടെ.

രം പണ്ഡിതന്മാർ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളോടും ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ഉദിയൻചേരന്റെ പുത്രനായി ഇമയവർമ്മനെ ഘടിപ്പിക്കുവാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. ഭാസ്കരവിവർമ്മനല്ല, ബാണപ്പെരുമാളാണ് സുന്ദരമുത്തിനായനാരുടെ സമകാലികനും വയസ്സനുയോജ്യമായ ചേരരാജാവ്. രം വിധത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ ചിത്രങ്ങളായുണ്ടെങ്കിലും, ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങളിൽ ഏറിയകൂറും വാദത്തിനു അവിഷയവും ദ്രാവിഡഭാഷയിൽ പ്രത്യേകമായി പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കേരളീയർക്ക് അശ്രുതപൂർവ്വമാണെന്നുള്ളതിനു സന്ദേഹമില്ല.

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഉത്തമമായ രം സാഹിത്യ വ്യവസായത്തെ ഞാൻ സ്വാർത്ഥനാ അനുസരിക്കുകയും ഇദ്ദേഹത്തിനു സകലസിദ്ധികളേയും ആശംസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

ഉള്ളൂർ, എസ്. പരമേശ്വരൻ.

Trivandrum, }
2-12-17. }

പ്രസ്താവന.

“പ്രാചീനചേരചരിതം” എന്ന ഒരു ചെറിയ പുസ്തകം ഞാൻ ഒരു ആവൃത്തി വായിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉടൻ എന്റെ മനസ്സിൽ ഓരോ വിചാരങ്ങൾ പൊങ്ങിത്തുടങ്ങി. ചില വിചാരങ്ങൾ മുമ്പും പിമ്പുമായി ഒരു ക്രമത്തിലു , ചിലതു ക്രമംവിട്ടു കൂട്ടമായും ഉദിച്ചാണു പൊങ്ങിയതു്. അതുകൂടി മുമ്പുവന്ന മുന്നെണ്ണത്തെ ഇവിടെ അല്പം വിസ്തരിച്ചു പറയാം. വായനക്കാർക്കു രുചിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

പ്രാചീനചേരചരിതം എന്ന പേർതന്നെ എന്നെ ആദ്യമായി അവാചീനചേരചരിതവിചാരത്തിലേയ്ക്കു ചാടിച്ചു അവാചീന ചേരചരിതം! ഉടൻ എന്റെ മനസ്സെടുത്തുവന്നു രണ്ടു വലിയ രൂപങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായി. ഒന്നു കേവലം യശഃകായനായ ധർമ്മാത്മാവു്. ഒന്നു ജീവനോടു കൂടിയ ഒരു ധർമ്മാത്മാവു്. രണ്ടും രണ്ടുരാജരത്നങ്ങൾ. ഒന്നു * “ചേരക്കിതീശകലഭ്രഷണ ദിവ്യരത്നം, ശ്രീകേരളക്കിതിട്ടഭട്ടാരാജമൗലിരത്നം, വിഭവഗണപതി മുഖപങ്കജമിത്രരത്നം, ശ്രീബാലരാമ കലശേഖരരാജരത്നം”. ഒന്നു “ചേരക്കിതീശകലഭ്രഷണ ദിവ്യരത്നം, ശ്രീകേരളക്കിതിട്ടഭട്ടാരാജമൗലിരത്നം, വിഭവഗണപതി മുഖപങ്കജമിത്രരത്നം, ശ്രീമൂലരാമകലശേഖര രാജരത്നം”.

ഇതുപോലെ പ്രാചീന ചേരചരിതത്തിൽ രണ്ടു രാജരത്നങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഒന്നു ഇമയപരമ്പൻ നെടുംചേരമാതൻ. ഒന്നു കടൽപിറക്കോട്ടിയ ചെങ്കുട്ടവൻ. ഇവരിൽ നെടുംചേ

* ഈ പദ്യം കാത്തികുതിരന്മാർ വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിനു ചെ കൃതിയായ “ബാലരാമഭാരതം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നെടുത്തു് ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ഇതു അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അതു ശോധനിയും.

രലാതനെ പതിരപ്പുത്തിൽ ൨-ാംദശകത്തിലും ചെങ്കുട്ടവ
നെ ൫-ാംദശകത്തിലും വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ൨-ാംദശകത്തിൽ
വണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള രാജാവിന്റെ പേര് ആതൻ എന്നാകുന്നു.
ശേഷം പദങ്ങൾ “ആതനെ” വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതായുള്ള.
ഇമയവരമ്പൻ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഹിമാലയപർവ്വതം
അതിർത്തിയായുള്ള ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ എന്നാകുന്നു.
എന്നാൽ താൽപ്പര്യം ഹിമാലയംവരെ കീർത്തിയെ പരത്തി
ട്ടുള്ളവൻ എന്നാണ്. ചേരരെ ചേരലരെന്നും പറയും.
൫-ാംദശകത്തിൽ കീർത്തിതനായ രാജാവിന്റെ പേർ കട്ട
വൻ എന്നാകുന്നു. കട്ടനാട്ടിലെ രാജാവിനെ കട്ടവൻ എ
ന്നു പറയാം. എന്നാൽ തമിഴിൽ കട്ടവനെ ഒരു സംജ്ഞാ
നാമമായിട്ടാണ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചെങ്കുട്ടവൻ എന്ന
തിന്നു സുന്ദരനായ കട്ടവൻ എന്ന അർത്ഥം കല്പിക്കാം. ഈ
രാജാവു കപ്പൽസൈന്യത്തോടുകൂടി കടൽപ്പോർ ചെയ്തവ
നും കടൽകടന്ന് ഉത്തരദിക്കിൽ പോയവനും ആകയാൽ
അദ്ദേഹത്തിന്നു കടൽചിറക്കോ(കോ)ട്ടിയവൻ എന്ന വി
ശേഷപ്പേർ ലഭിച്ചു. “ആതൻ” ൫൮-ാം “ചെങ്കുട്ടവൻ” ൫൯-ാം
വർഷം നാടുവാണു. ഇവരിൽ രണ്ടാമൻ ക്രിസ്ത്വബ്ദം രണ്ടാം
ശതാബ്ദത്തിലാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്.

രണ്ടാമതായി ഉണ്ടായ വിചാരം ചേരന്മാരുടെ ഇട
യിലുള്ള ദായക്രമത്തേപ്പറ്റിയാകുന്നു. ഇപ്പോൾ ചേരരാ
ജാക്കന്മാർ മരുമക്കൾവഴി അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു. ഈ
പുസ്തകപ്രകാരം അവർ മക്കൾവഴിക്കാണെന്ന് കാണുന്നു. ഇ
തെങ്ങിനെ? പക്ഷേ ആദികാലത്തിൽ ഈ രാജാക്കന്മാർ
മക്കൾവഴിക്കാരായിരുന്നിരിക്കാം. പിന്നെ മരുമക്കൾവ
ഴിയെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതിന്നു തുടങ്ങിയതായിരിക്കാം.
എം. ശ്രീനിവാസഅയ്യങ്കാർ എം. ഐ. ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള

Tamil Studies എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചേരരാജാക്കന്മാർ മരുമക്കൾ വഴിക്കാർ തന്നെ ആയിരുന്നു മുഖ്യം, എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായഭേദം കണ്ടിട്ടു ഞാൻ പതിവുപുസ്തകങ്ങളിലും എടുത്തു. നോക്കിയതിൽ വ്യക്തികളെ ഉൾപ്പെടുത്തി വാക്യങ്ങൾക്കു പണ്ഡിതർ അയ്യങ്കാർ പറയുന്ന അർത്ഥവും യോജിക്കുന്നില്ലെന്നു നിശ്ചയമായി പറയാൻ പാടില്ല. സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ രണ്ടു ഉദാഹരണം പറയാം. ആറാം ഭാഗത്തിന്റെ പതികത്തിൽ വാക്യം ഇങ്ങിനെ കാണുന്നു.

‘കടക്കോ നെടുമ്പേരലാൽക്കുപേരും, ആവിക്കോ മാൻറേവിയീൻറമകൻ’. ഇതിന്നു കടക്കോ പടിഞ്ഞാറെ രാജ്യത്തിലെ രാജാവായ നെടുമ്പേരലാൽ എന്ന രാജാവിന് വേളാവിക്കോമാൻ എന്ന പ്രഭുവിന്റെ പുത്രിപെറ്റ മകൻ എന്നാണു സാധാരണമായി അർത്ഥം പറയുന്നത്. നെടുമ്പേരലാൽ (മരുമകനായി) വേളാവിക്കോമാന്റെ ഭാര്യ പ്രസവിച്ച മകൻ എന്ന അർത്ഥപേര്യാം എന്നു മിസ്റ്റർ ശ്രീനിവാസ അയ്യങ്കാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം തീരെ നിഷേധിക്കത്തക്കതായിരിക്കുന്നില്ല. ഇതുപോലെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിന്റെ പതികത്തിൽ “ഉദിയഞ്ചേരൻ വെളിയൻവേണമാറുനല്ലിനിയീൻറമകൻ...” എന്നു കാണുന്നതിന്നു സാധാരണമായി പറഞ്ഞുവരുന്ന അർത്ഥം ‘ഉദിയഞ്ചേരനു വെളിയന്റെ പുത്രിയായ വെണമാറുനല്ലിനി പ്രസവിച്ച മകൻ’ എന്നാകുന്നു. എന്നാൽ ‘ഉദിയഞ്ചേരനു വെളിയന്റെ ഭാര്യയായ വെണമാറുനല്ലിനി പ്രസവിച്ച മകൻ’ എന്നും അർത്ഥം വെക്കാം.

മൂന്നാമതായി ഉണ്ടായ വിചാരം ചേരരാജ്യത്തെപ്പറ്റിയാകുന്നു. തമിഴുകന്തിനകത്താണല്ലോ ചേരരാജ്യം. തമിഴുകൾമാ വടക്കു ചേക്കടഗിരിക്കും തെക്കു കന്യാകുമാരിക്കും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും സമുദ്രങ്ങൾക്കും ഇടക്കുകിടക്കുന്ന ഭൂഭാഗമാണല്ലോ. െരം ഭൂഭാഗത്തിൽ ചേരരാജ്യം എവിടെ? ആദ്യമായി രാജധാനി എവിടെ എന്നു നിണ്ണയിക്കാം. ചോഴരാജാവിന്റെ രാജധാനി കാവേരിക്കരയിലും പാണ്ഡിയന്റെ രാജധാനി വൈഗക്കരയിലും ആയിരുന്നു എന്നു സംശയമില്ല. രാജധാനികളും വചിയ പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും ഒരു നദിയെ അടുപ്പിച്ചു ഇരിക്കുന്നു എന്നും നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാം. അതിനാൽ ചേരരാജധാനിയും ഒരു നദിയുടെ കരയിൽ തന്നെ ആയിരുന്നിരിക്കണം. ആ നദി ഏതു? ചോഴനു പൊന്നി(കാവേരി)ത്തുറവൻ എന്നും പാണ്ഡിയനു വൈഗത്തുറവൻ എന്നും ചേരനു പൊരുതൈത്തുറവൻ എന്നും പേരുകൾ ഉണ്ട്. അതിനാൽ നദി പൊരുതൈ എന്ന പേരോടു കൂടിയതെന്നു വരുന്നു. പൊരുതൈ നദി പൂണ്ണ അല്ലെങ്കിൽ പെരിയാർ ആകുന്നു. പൊരുതൈ താമ്രവണ്ണി എന്നു ചിലർ പറയുന്നതു സ്വീകര്യമല്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനാൽ ചേരരാജധാനി പെരിയാറിൻകര തന്നെ ആയിരുന്നിരിക്കണം. കൊടുങ്ങല്ലൂർ, പെരിയാറിൻകര ആണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ചേരരാജധാനി അവിടെയൊരതിന്നുസമീപമൊ ആയിരുന്നിരിക്കണം. രാജധാനി പെരിയാറിൻകര ആയിരുന്നു എന്നു കാണുന്നതിനാൽ ചേരരാജ്യം ആ നദിയുടെ തെക്കും വടക്കും ഉള്ള ഭൂമികൾതന്നെ എന്നു നിശ്ചയമാകുന്നു. എന്നാൽ തെക്കും വടക്കും എത്രത്തോളമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു നിശ്ചയം പറയാൻ പാടില്ല. “മുടികെഴുവേന്തർ മൂവരും” പരസ്സരം സംബന്ധി

കളായിരുന്നാലും സ്റ്റർലാലുള്ളും കലഹപ്രിയനാകും ആയിരുന്നതിനാൽ ചേരചാഴിപാണ്ഡിതരാജ്യങ്ങളുടെ അതിർത്തികൾ ബലാബലംപോലെ മാറിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. ചെരിയാറ്റിന്റെ തെക്കുള്ള കട്ടനാടും വടക്കുള്ള കട്ടനാടുംമുമ്പെന്തെന്നും ചേരരാജ്യം (കേരളം) തന്നെ ആയിരുന്നു. അതിനാൽ “വടക്കത്തലം പഴനിവാൻകിഴക്കത്തൻകാശി കടത്തിശൈകാഴിക്കോടാകും കടർക്കരെയിനോരമതു തെക്കാകുമാരെൻ പതികാതം ചേരനാട്ടെ ല്കൈയന ചെപ്പു” െര പഴയ തമിഴുവചനം ഒരു കാലത്തേക്കു ഒത്തതുതന്നെ.

പതിനാലുപ്പത്തിൽ ൪-ാം ഭാഗം പ്രതിപാദ്യമായ നാർമ്മദിചേരൻ കടനാട്ടിനുവടക്കുള്ള പൂഴിനാട്ടിനെ ചേരരാജ്യത്തോടു ചേർത്തതായി കാണുന്നു. ചേരന്ന കൊങ്കർ എന്നപേരുമുണ്ട്. അതിനാൽ ചേരരുടെ കൈവശം ഒരു കാലത്തു കോയമ്പത്തൂർ സേലം മുതലായ കൊണ്ടു നാടും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം.

ചേരലന്റെ രാജ്യം ചേരളം അല്ലെങ്കിൽ കേരളമാകുന്നു. ആദികാലങ്ങളിൽ മലയാളം മുഴുവനും കേരളമായിരുന്നു. ഇടക്കാലത്തു കേരളം ചുരുങ്ങിപ്പോയിരിക്കാം. ഒടുവിൽ ചേരരാജവംശത്തിന്റെ രണ്ടു ശാഖകൾ മലയാളത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്തും വടക്കേ അറ്റത്തും ഉറച്ചുപ്പോൾ മലയാളം മുഴുവൻ കേരളമായിത്തീർന്നു. ആദ്യത്തെ കണക്കിൽ അവസാനത്തിലുമായി.

വളരെ സംഗതികൾ എനിക്ക് ഇനെയും പറയാനുണ്ട്. പ്രസ്താവന പുസ്തകശരീരത്തിനു യോജിച്ചതായിരിക്കണമെന്നു അല്ലോ.

രം കന്നി ൨൩-ാംനു ഒരു നല്ല നാളാകുന്നു. അവാ
ചീന ചേരവശത്തിന്റെ കൂടസ്ഥനായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ
മഹാരാജാവ് അറുതരിച്ചതു (കൊല്ലം വുവു) കന്നിമാസം അ
നിഴം നക്ഷത്രത്തിലാണല്ലോ. അതിനാൽ അങ്ങിനെയുള്ള
ഒരു നല്ല നാളിലാണു രം പ്രസ്താവന എഴുതിത്തീർത്തത്.

എം. സി. നാരായണപിള്ള.

തിരുവനന്തപുരം. }
ഫെബ്രു-൨-൨൩. }

പ്രാചീനചേരചരിതം.

൧-൪ ശതാബ്ദം (ക്രിസ്തുവർഷം)

പ്രകരണം. ൧.

ചേരവംശം.

നിലമകളുടെ മുഖകമലമായി വിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇൻഡ്രാമഹാരാജ്യത്തിൽ തെക്കേ അറ്റത്തു പണ്ട് ചേരചോഴപാണ്ഡിതർ എന്ന പ്രബലനാരായ “മുവരശ”ർ ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ അവിടെ ചേരരാജാക്കന്മാരുടെവംശം എപ്പോൾ ആർ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു നമുക്കു കണ്ടുപിടിക്കാൻ യാതൊരു പ്രമാണങ്ങളുമില്ല. ചോഴന്മാർ സൂര്യ* വംശത്തെ സംബന്ധിച്ചു നാർ ചന്ദ്ര* വംശജാതന്മാരെ സംശയപ്പെടുത്തിയും ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ ചേരരൂപതികൾ ഏതുകലത്തിൽ പെട്ടവരെന്നു വിവരപ്പെടുത്തില്ല. എന്നാൽ ഇടക്കാലത്തുണ്ടായ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചേരന്മാരെ അഗ്നിവംശജാതന്മാരെ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇവരെ വാനവന്മാരെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വാനവർ (celestials) എന്ന ഈ പേരു ചീനദേശീയർക്കും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ചേരന്മാർ ആദികാലത്തിൽ ചീന

* മണിമേഖല. ദേശം. † ചിലപ്പതികാരം ഗാഥ. ൧൧

ഭേശത്തിൽ നിന്നു വന്നവരാണെന്നു ചിലർ * അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വിശേഷിച്ച് “ചേരമോഴിപാണിയ” എന്നപരമ്പരാചചനത്തിൽ ചേരപദത്തെ പ്രഥമമായി ഗണിച്ചിരിക്കുന്നത് ചേരവംശത്തിന്റെ കാലപര്യവ്യാപ്തിയെ കാണിക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു. “പുറനാത്തു” എന്നഗ്രന്ഥത്തിലും ചേരരെ സംബന്ധിച്ച പാട്ടുകൾ തന്നെ ആദ്യമായി കാണുന്നു. ഇത്യാദികാരണകലാപകൊണ്ട് ചേരന്മാർ പുരാതനകാലം മുതൽക്കു രാജ്യഭാരം ചെയ്തുവന്നിരുന്നതായി സിദ്ധിക്കുന്നു.

ചേരവംശജാ തന്മാരുടെ നാടും നഗരവും ഇന്നതാണെന്നു ചില പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. † ആദികാലമായ വാല്മീകീരാമായണത്തിൽ സീതാഭവിയെ അന്വേഷിക്കാൻ സുഗ്രീവൻ ചാനരവീരന്മാരുടെ പറയുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ കേളഭേശവും മുരസീപട്ടണവും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഈ മുരസീപട്ടണം പശ്ചിമ സമുദ്രതീരത്തിലുള്ളതാകുന്നു. ഇത് പ്രാചീനകാലത്ത് പെരിയർ സമുദ്രത്തോടു സംഗമിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയ തുറമുഖവും ചേരന്മാരുടെ പ്രധാന നഗരങ്ങളിൽ ഒന്നും ആയിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഈ സ്ഥലം യവനന്മാർക്കു മുളകു മുതലായ സാധനങ്ങൾ കയറുമാതിരി ‡ മെസ്സാനൂ മെസ്സിപ്പിച്ചുള്ള മുതലായ പുറനേട്ടു സാമാനങ്ങൾ ഇറക്കുമാതിരി മെസ്സാനൂ വളരെ സൗകര്യമുള്ളതായിരുന്നു. ഈ പട്ടണത്തെ വരാഹമിഥിരാചാർയ്യർ തന്റെ ബ്രഹ്മസംഹിതാഗ്രന്ഥത്തിൽ മരിചിപട്ടണം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മഹാഭാരതത്തിലും ചേരന്മാ

* The Tamils 1800 Years ago. † കിഷ്കി സുക്തം. ഭാര്യ. ‡ അകനാത്തു മൗൽ. കാലമി എന്ന യവനപണ്ഡിതന്റെ ലേഖങ്ങളും ഈ പട്ടണത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രമാണങ്ങളാകുന്നു.

താകകൊണ്ട് പതിവുപറ്റുന്നതും എന്നു ഇതിന്നു പേർവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിൽ ഓരോ ദശകത്തിലും ഓരോ ചേരരാജാവിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപദാനങ്ങളെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ വിശേഷസംഭവങ്ങളേയും പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദിമാന്തിമദശകങ്ങൾ ശിഥിലങ്ങളായിപ്പോയതുകൊണ്ട് തൽപ്രതിപാദ്യരായ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അറിവാൻ കഴിവില്ല ശേഷം ദശകങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന ചേരരുടെ പേരുകൾ താഴെ കാണിക്കുന്നു.

പ്രഥമദശകം (നഷ്ടം)

ചതീയം ഇമയചരംപൻ ചന്ദ്രശ്ചൈരലാഭൻ.

തൃതീയം ഇമയചരംപന്റെ അനുജൻ പല്ലാക്കൈ-
ചെഴുകുട്ടവൻ ചേരൻ

ചതുർത്ഥം കളങ്കായികണ്ണിനാർമുടിപ്പേരൻ

പഞ്ചമം കടൽപിറക്കോട്ടിയ ചേരൻ ചെങ്കുട്ടവൻ

ഷഷ്ഠം ആടുകോരംചാട്ടച്ചേരലാഭൻ.

സപ്തമം ചെലപക്കുടുകോവാഴിയാഭൻ ചേരൻ.

അഷ്ടമം തകരരി. തപെരുഞ്ചേരലിരുമ്പൊരൈ.

നവമം കടക്കോ ഇളയ്ക്കേരൻ

ദശമം (നഷ്ടം).

ഈ നാമാവലിയിൽ ആദ്യത്തെ ചേരനെപ്പറ്റി ഗ്രന്ഥം നഷ്ടമായതുകൊണ്ട് ഒന്നും പറയാനില്ല. എന്നാൽ ഉദിയഞ്ചേരൻതന്നെ ആ ചേരരാജാവെന്നു ഉറപ്പിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്. ഈ ഉദിയഞ്ചേരനു ചെളിയൻ എന്നൊളുടെ പുത്രിയായ നല്ലിനി എന്ന ഒരു ഭാര്യ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീയിൽ ഉദിയഞ്ചേരനു ജനിച്ച പുത്രനാകുന്നു ദിതിയദശക

പ്രതിപാദ്യനായ ഇമയവരംപൻചേരൻ ഈ ചേരൻ ഒരു സംവത്സരകാലം രാജ്യ ഭരിച്ചു. ഈ രാജാവ് തന്റെ നഗരത്തിൽ നിന്നു സൈന്യസമുദായമതനായിഹിമാലയപർവ്വതത്തിൽ ചെന്നു അതിന്റെ ശിഖരത്തിൽ തന്റെ വംശത്തിനു ലാഭമുണ്ടായുള്ള ധനുസ്സിനെ അടയാളപ്പെടുത്തി തമിഴ്നാട്ടുമുഴുവനും തന്റെ കീഴിലടക്കിവാണു. അദ്ദേഹം യുദ്ധത്തിനു സന്നദ്ധരായ ആയുധന്മാരേയും യവനദേശീയന്മാരേയുംജയിച്ച് അവരെ അക്കാലത്തുള്ള സമുദായാചാരം പോലെ ബന്ധിച്ച്, ശിരസ്സിൽ ഘൃതാഭിഷേകം ചെയ്ത് അവരുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആരോണങ്ങളേയും തോടി ഭവ്യങ്ങളെയും അപഹരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രധാനനഗരമായ വഞ്ചിനാട്ടിൽ വന്ന്, തന്റെ ജനങ്ങൾക്കു ആ സാമാനങ്ങളെ, സമ്മാനമായി കൊടുത്തു പിന്നെ അദ്ദേഹം സമുദ്രമധ്യത്തിലുള്ള ഒരു ദ്വീപത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന തന്റെ വിരോധികളെ സേനകളോടുകൂടി കപ്പൽപ്പിടിപ്പിച്ചു അവരെ വീട്ടു മറമായി നിന്ന കടലുറപ്പുകളെ യാത്രം * ചെയ്ത് അവരെ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചു കടലുറപ്പുകളെ തന്റെ കയവുമായി വിചാരിച്ചുവന്നിരുന്ന രാജാക്കന്മാർ ഒരു കാലത്തു ചൈത്യർദേശം ഭരിച്ചിരുന്ന കടമ്പവേന്തർ † എന്നവരാകുന്നു. 'കുമാർ കണ്ണന്മാർ' എന്ന ഒരു വിദ്വാൻ ഈ ചേർ രാജാവിന്റെ ആസ്ഥാനപണ്ഡിതനായിരുന്നു. ചേരൻ ഈ പണ്ഡിതന് ഏതാനും ഗ്രന്ഥങ്ങളും രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം സമ്മാനമായി കൊടുത്തു*.

‡ പതിനാലുത്ത ചിങ്കിയടുകാൻമവാക്യം. § പതിനാലുത്ത ചിങ്കിയടുകൾ. * 'ചേരലാതൻ മുന്നിരോട്ടി കടമ്പവേന്തർമയത്തു' അകനാത്തു മ. 10 † Mysore and coorg from the Inscriptions 21. * ഇതിനെ ബ്രഹ്മഭാ മെന്നു പറയുന്നു.

തൃതീയദശകവിഷയമായ 'ചല്യാനൈചെൽകെഴുകട്ടുവൻ' എന്ന ചേരൻ മേൽപറഞ്ഞ ചേരന്റെ അനുജനാകുന്നു ഇദ്ദേഹം 'പാലൈഗൈതമനാർ' എന്ന തന്റെ ആസ്ഥാനപണ്ഡിതന്റെ നിർബന്ധമനുസരിച്ച് പത്തു പ്രാവശ്യം വേളികഴിച്ചതായും അനന്തരം തന്റെ അന്ത്യഭാര്യാസമേതനായി പരലോകം പ്രാപിച്ചതായുള്ള സംഗതി ഇന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. യുദ്ധവീരനും ജ്ഞാനിയുമായിരുന്ന ഈ ചേരരാജാവ് ൨൫ വർഷകാലം ജീവിച്ചിരുന്നു*.

ആദികാലത്തിൽ ചേര ചോഴ് പാണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ കൊള്ളക്കൊടുക്കുക മുതലായ വിവാഹസംബന്ധങ്ങൾ പരസ്പരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ച ഇമയവരംപൻ ചേരനും രണ്ടു ഭാര്യമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരു ഭാര്യയുടെ പേർ നച്ചോണ എന്നാകുന്നു. ഇമയവരംപൻ ചേരന് ഈ സ്ത്രീയിൽ രണ്ടു പുത്രന്മാർ ജനിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നത്

'ചേരലാതർച്ചോഴൻമകൾ നച്ചോണ-
തീൻ മക്കളിരുവരൾ' †

എന്ന പാത്രംകൊണ്ട് തെളിയുന്നു. രണ്ടു പുത്രന്മാരിൽ സ്ത്രീമന്തപുത്രനാകുന്നു ചേരൻചെങ്കുട്ടുവൻ എന്ന രാജാവ്. രണ്ടാമത്തെ പുത്രനായ ചിലപ്പധികാരകാവ്യകർത്താവായ ഇളംകോടകിൾ. ചെങ്കുട്ടുവന്റെ പിതാവായ ഇമയവരംപൻ ചോഴ് രാജാവായ പെരുനക്കിള്ളി എന്ന

* പതിനാലുതൃതീയദശകം. † ചില ചേരകൾ അഭിയാർക്കു നല്ലൊരു വ്യാഖ്യാനം.

വന്നോട് യുദ്ധം ചെയ്തപ്പോൾ രണ്ടുപേരും ഒരേസമയത്തു
 രണാങ്കണത്തിൽവീണു മരിച്ച് വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച് എന്ന
 സംഗതിയെ നേരെ കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ട് കരുണാദ്രവ്യദയ
 നാരാധി പാടിയിരിക്കുന്ന കഴാത്തലയാരും ഭരണരും ഇവരു
 കട സമകാലികർ തന്നെ ആകുന്നു. ഈ ചേരരാജാവ് എ
 ണ്ണിയെയുദ്ധശൂരനായിട്ട് ഇരുന്നവോ അതുപോലെതന്നെ അ
 ദ്രോഹത്തിന്റെ മകനായ ചെങ്കുട്ടവനും പ്രായം വന്നപ്പോൾ
 വലിയശൂരനായിത്തീർന്നു. ഇദ്ദേഹവരംപൻ ചേരൻ യൗവ
 നദശയിൽ പുത്രഭാഗ്യം ലഭിക്കാതെ ഇരുന്നു എങ്കിലും അ
 ദ്രോഹത്തിനു വയഃപരിപാകത്തിൽ ശിവഭജനം * ചെയ്തതു
 മൂലം ചെങ്കുട്ടവനും ഇളംകോവടികളും ജനിച്ചു. ഇളംകോ
 വടികൾ എന്ന ഈ രാജകുമാരൻ ഉദാസേധഭാവനും ഉത്ത
 മഗുണനുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം സൂര്യോദയ സമയത്തിൽ
 ഇമ്മുവരംപൻ പുത്രമിത്രാദികളോടുകൂടി ആസ്ഥാനമന്ധ്യ
 പത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നപ്പോൾ നിമിത്തജ്ഞരിചലാരാരും അ
 വിടെ ചെന്നു രാജാവിനെ നമസ്കരിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.
 “രാജാധിരാജ! അങ്ങക്കു മരണകാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു.
 ആയതു കൊണ്ട് അങ്ങു രാജ്യം മക്കളെ ഏല്പിക്കണം. എല്ലാം
 കൊണ്ടും അങ്ങയുടെ ദ്വിതീയപുത്രൻ തന്നെ രാജഭാരത്തിനു
 അർഹൻ”. ഇപ്രകാരം നൈമിത്തികന്റെ വാക്കുകേട്ട
 ഇളംകോവടികൾ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ വ്യാകുലചിത്തനായിരി
 ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് ആ ജ്യോതിഷികനോടു വേഗത്തിൽ പോ
 യ്ക്കാജ്ഞ വാൻ പറഞ്ഞു. പിന്നീട് ജ്യേഷ്ഠന്റെ വ്യാകുലത
 മാറാൻ വേണ്ടി തൽക്ഷണം തന്നെ ഇളംകോവടികൾ ഇഹ
 ലോകസംബന്ധമായ പിന്തക്കളത്തു് തതിവേഷം ധരിച്ച്

തൃക്കണാമതിലകത്തിൽ പോയിതാമസിച്ചു. § ഇങ്ങിനെ അതിബാല്യത്തിൽ തന്നെ സമ്പ്രാസിദ്ധായി ഭവിച്ച വൃത്താന്തത്തെ അദ്ദേഹം തന്റെ കാവ്യാരംഭത്തിൽ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം യതിയാച ഒരു കവികുലമകുവത്തിയായിരുന്നു. മധുരയിൽ കൂലവാണിക്കോമനായ ചാത്തനാരെന്ന് വിചാരിച്ച പ്രോത്സാഹനത്താലാണ് ഇദ്ദേഹം വിഖ്യാതനായ മഹാകാവ്യത്തെ † നിർമ്മിച്ചത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനഗതി നോക്കുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹം ജൈനത്തിൽ വളരെ താൽപര്യമുള്ളൊരാളായിരുന്നു എന്ന് തോന്നാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വൈദികനായിരുന്നു എന്ന് ഗണിപ്പാനും അനേകം ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഇദ്ദേഹം സകല മതത്തിലും പ്രതിപത്തിയുള്ളവനായിരുന്നു.

പേരൻ ചെങ്കുട്ടവന്ന ഇളങ്കോവണ്മാൾ * എന്നൊരു ഭാര്യ ഉണ്ടായിരുന്നു. വേളീവംശത്തിൽ ജനിച്ചവളായ ആ സ്ത്രീയിൽ ചെങ്കുട്ടവന്ന കുട്ടവൻചേരൻ എന്നൊരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. പതിറ്റപ്പത്തിൽ പഞ്ചമേശകത്തിൽ ചെങ്കുട്ടവനെ സ്തുതിച്ചിരിക്കുന്ന ഭരണർ കവിയുടെ കവിതാസാമർത്ഥ്യത്തെ കണ്ട് അദ്ദേഹം വളരെ സന്തുഷ്ടനായി. ആ ബ്രാഹ്മണകവിക്ക് വളരെ ദ്രവ്യങ്ങളോടുകൂടെ തന്റെ മകനായ കുട്ടവഞ്ചേരമനെയും കൊടുത്തു. ചെങ്കുട്ടവന്റെ മാതൃലഭൻ നെടുയിളളി എന്നവനും അയാളുടെ മകൻ രാജസുയയാഗചെയ്തപ്പോൾ പെരുന്നെളളി എന്നവനാകുന്നു.

§ “ഇണിവാതിർ കോട്ടത്തരത്തുരത്തിരുന്ത കടക്കോച്ചേരിളം കോവളികൾക”. † “മുരരശാലദികളുരു മതരരക്കുലവാണിക്ൻ ചാത്തൻ കേട്ടനൻ”. * “ഇളംകോവേൾമാളടനിരുന്തളി”.

പ്രകരണം ൨.

ചെങ്കുട്ടവന്റെ അപദാനങ്ങൾ.

ഏകദേശം ചെങ്കുട്ടവൻ ൨൦ വയസ്സ് പ്രായം ആയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ സ്വർലോകം പ്രാപിച്ചു. ൫൫ സംവത്സരത്തോളം ചെങ്കുട്ടവൻ ജീവിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് കുറഞ്ഞ പക്ഷം ഒരു നൂറ് വർഷകാലമെങ്കിലും രാജ്യഭാരം നടത്തിയിരിക്കണമെന്ന ഉറഹിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്. ഭീഷ്മനായ ഈ രാജ്യഭാരകാലത്തിന്റെ തുടയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ മുഴുവനും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ ചിലതു ഇവിടെ എടുത്തു പറയാം.

ചെങ്കുട്ടവന്റെ കാലത്തിൽ പ്രധാനമായി അഞ്ചുയുദ്ധങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ആയുരാജാക്കന്മാരോടു നടത്തിയത് കുന്നാമത്തേതും കൊങ്കർ മലയളത്തിൽ നടത്തിയതു രണ്ടാമത്തേതും. മീപത്തിൽ ചെന്ന് നടത്തിയതു മൂന്നാമത്തേതും. പഴയൻമാറനോടു നടത്തിയതു നാലാമത്തേതും. ഒൻപതു മോഴിരാജാക്കന്മാരോടു നടത്തിയതു അഞ്ചാമത്തേതും ആകുന്നു.

(൧) ആയുരാജാക്കന്മാരോടുണ്ടായ യുദ്ധം. †

പുരാതനകാലത്തു, രാജാക്കന്മാർ അവരുടെ അച്ഛനമ്മമാർ മരിച്ചുപോയാൽ ഉടൻ അവരുടെ രൂപത്തെ ശിലയിൽ കൊത്തി അതിനെ ഗംഗ തുടങ്ങിയുള്ള രീതികളിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ശുദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവരുടെ പ്രധാന

† 'കക്കേപേർയാററ . . . കൂററ' ചില. ഗാഥ-൨൫

മായ വാസസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആ നടപ്പനുസരിച്ച് മാതാവായ നച്ച്ചോണ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ ചെങ്കുട്ടവൻ മാതാവിന്റെ രൂപം ശിഖയിൽ കൊത്തിച്ച് അതിനെ ശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി ഗംഗാനദിയുടെ തടം പ്രാപിക്കുകയും ആസമയം ആയുരജാക്കനാരെല്ലാവരും കൂടിച്ചേന്ന് അദ്ദേഹത്തെ എതിർക്കുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം അസഹായനായിത്തന്നെ അവരെ ജയിച്ചു. ചെങ്കുട്ടവന്റെ അച്ഛൻ ചോഴരാജാവായ പെരുനക്കിള്ളിയോടു എതിർത്തു യുദ്ധംചെയ്ത രണാങ്കണത്തിൽ വീണ്ടുമരിച്ചപ്പോൾ ആ വൃന്ദനത്തെ സമീകാരം ഭാര്യയായ നച്ച്ചോണയും ഭർത്താവിനെ അനുഗമിച്ചു. അപ്പോഴാണ് പുത്രനായ ചെങ്കുട്ടവൻമാതാവിന്റെ പ്രതിമ പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്നു വളരെ ഭക്തിയോടു നിശ്ചയിച്ചത്. ഈ പ്രതിമയെ പണിക്കൽ എന്നും വീരകൽ എന്നും * പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം മാതൃമേന്മകുമായി ഗംഗാതടത്തിൽ വെച്ചുണ്ടായ ഈ യുദ്ധം ചെങ്കുട്ടവന്റെ കാലത്തിൽ നടന്ന പ്രധാന സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്താകുന്നു.

(൨) കൊങ്കർശെങ്കളത്തിൽ വെച്ചുനടന്ന യുദ്ധം. †

ചെങ്കുട്ടവൻ കൊങ്കർ ശെങ്കളം എന്ന സ്ഥലത്തിൽ വെച്ച് ഒരു യുദ്ധം നടത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ചോഴരാജാവ് പാണ്ഡിതരാജാവും മേന്മ ചെങ്കുട്ടവനെ എതിർത്തു. ഒടുവിൽ ചെങ്കുട്ടവൻ തന്നെയാണു വളരെ ഖ്യാതിയോടെ കൂടി അവരെ ജയിച്ചത്. ഈ യുദ്ധത്തിൽ കൊടുക്രൂർ എ

* ഇതിനെ മംഗ്ലികൽ എന്നു കന്നടഭാഷയിൽ പറയുന്നു. † “കൊങ്കർ ചെവി യകംപുകന” ചില ഗാഥ ൨൫.

ന്ന ദേശത്തെ ചെങ്കുട്ടവൻ നശിപ്പിച്ചു. ഈ ദേശം ഇപ്പോൾ ചൈന്യൻ രാജ്യത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തിലുള്ളതായും അതു ഒരു കാലത്തിൽ ചേരമാർക്ക് സ്വന്തമായിരുന്നു എന്നും ഒരു പ്രാചീന ശാസനത്തിൽ § കാണുന്നു.

(ന.) ദ്വീപത്തിൽ നടന്ന യുദ്ധം. †

ചെങ്കുട്ടവൻ തന്റെ സൈന്യബലത്തെ സമുദ്രത്തിൽ അയച്ചതും പഴയൻ എന്ന ചെറു നാശിപ്പിച്ചതും മൂന്നാമതായ ഒരു പ്രധാന സംഭവമാകുന്നു. ‡ ഭരണരെന്ന മഹാകവി ചെങ്കുട്ടവന്റെ സമുദ്രയാത്രയെ വളരെ സെമായി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ചേരരാജാവ് ഇങ്ങിനെ ഒരു വീരകൃത്യത്തെ നടത്തിയതു കൊണ്ടാണു 'കടൽ പിറക്കോട്ടിയചെങ്കുട്ടവൻ' എന്ന ബിരുദനാമം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചത്.

(ര) പഴയൻമാറനോട് നടത്തിയ യുദ്ധം. :

പഴയൻ മാറനെത്തന്നായത്തൻ പാണ്ഡിതരജാവിന്റെ സേനാധിപതിയായിരുന്നു. മെരുച്ചു പംശ ചക്രവർത്തി കൾ ക്രമേണ ദിഗ്വിജയം ചെയ്തുകൊണ്ടു ദക്ഷിണദിക്കിൽ വരുന്നതിനപ്പോൾ ആ പഴയൻ കീഴടങ്ങാതെ അവരോട് എതിർത്തു. ചെങ്കുട്ടവൻ ഈ പഴയനെ വിരോധിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് മഹറാജാക്കു ചെയ്യുന്ന സാഹസ്യപ്രാജ്ഞയെ ആയാളെ യുദ്ധത്തിൽ നശിപ്പിച്ചു. അനന്തരം ആ പഴ

§ രവിദത്തന്റെ കമാരലിംഗശാസനം. Indian Antiquary Vol. XVIII, 1889-Page 367. † ചില. അന്തീമവർഷം. ‡ പതിനാലാമതു പഞ്ചമശതകം. രമ-മൃ-മൃ. * ചില. "പഴയൻ കാക്കം" ഗാഥ ൨൭.

യന്ത “വീട്ടുമരമായി” നിന്നിരുന്ന വേപ്പിനെ തുണ്ടുതുണ്ടായി
ഖണ്ഡിച്ചു അവയെ, അവന്റെ ഗജങ്ങളെ കാളകളായിട്ടും
അവന്റെ മക്കളുടെ പാശംപോലുള്ള കേശങ്ങളെ കയറാ
യിട്ടും ഉപയോഗിച്ചു ശകടത്തിൽ ഇടുപലിച്ചു എന്നു അതി
ശയോക്തിയായി പറഞ്ഞുകാണുന്നു.

(൧) ഒൻപതു ചോഴ് മാറോടുകൂടിയ യുദ്ധം. †

കുടല്യായിലുണ്ടായിരുന്ന വിയല്യൂർ എന്ന സ്ഥലത്തെ
ചെങ്കുട്ടവൻ ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ധ്വംസം ചെയ്തതായും ഈ സ്ഥ
ലത്തെ അധിപനുമായ ഒൻപതു ചോഴ്മാരാക്കുമ്പോൾ ഹിം
സിച്ചതായും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഹിംസാബവനം എന്ന
ഒരു വനത്തേയും ഈ ചോഴ്മാരുടെ പക്കൽ നിന്നു കൈ
യ്ക്കുലാക്കി എന്നു ചിലപ്പരികാരം പറയുന്നുണ്ട്. ചെങ്കുട്ട
വന്റെ മാതൃവൻ മരിച്ചതും മാതൃവന്റെ മകനായ ഇളം
ചോഴ്ൻ രാജ്യത്തിൽ കയറിയപ്പോൾ അതു സഹിക്കാതെ
ചോഴ്ദേശത്തെ രണ്ടുളുടെ കൈക്കലാക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു
ഭായാഭനുമായ ഒൻപതു ചോഴ്മാരും അദ്ദേഹത്തോടു എ
തിർത്തതും ഈ യുദ്ധത്തിനു പ്രധാനമായ ഒരു കാരണമാകുന്നു.

പ്രകാരം ൨.

ചരിതദപായാൽപത്തി.

ചെങ്കുട്ടവന്റെ അതി ഭീഷമായ രാജഭാരകാലത്തിൽ
നടന്ന വിശേഷങ്ങളിൽ രണ്ടു ചരിതങ്ങൾ മുഖ്യമായിട്ടുള്ള

† “ശിരകുറഞ്ഞുകൂടിയ വിയല്യൂർക്കുറിഞ്ഞപിൻ . . .” ചില ഗ്രന്ഥ രച.

വയാകുന്നു. അവ കോവലൻ കണ്ണകിചരിതവും കോ
ലന്റെ ഭാസിയുടെപുത്രിയായ മണിമേഖലയുടെ ചരിതവുമാ
കുന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ ചരിതം ചിലപ്പതികാരകാവ്യപ്ര
തിപാളമാകുന്നു. മറ്റൊന്നു മധുരയിൽ * ക്രുലവാണിഭ
ക്കാരനായ ചീത്തലൈ ചാത്തനാർ എന്ന മഹാകവിയു
ടെ കൃതിയാകുന്നു. ഈ രണ്ടു മഹാ കാവ്യങ്ങളിൽ ഓരോ
ന്നിലും ൩൦ ഗാഥകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇളംകോവടി
കളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരമാണു ചാത്തനാർ മണിമേഖല
നിർമ്മിച്ചത്. ചരിത്രത്തിന്റെ സംഗ്രഹം താഴെ ചേ
ർക്കുന്നു.

൧. കോവലൻ കണ്ണകിചരിതം.

ചോഴമണ്ഡലത്തിൽ, കാവേരിനദി സമുദ്രത്തോടു
ചേരുന്ന സ്ഥലത്തു കാവിരിപ്പുപട്ടണമെന്നൊരു നഗര
മുണ്ടായിരുന്നു. ആ നഗരത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു
വാണിക്കാരന്റെ പുത്രനായ കോവലൻ മറ്റൊരു
പ്രാപാരിയുടെ പുത്രിയായ കണ്ണകിയെ കല്യാണം കഴി
ച്ച് രണ്ടുപേരും പ്രത്യേകമായ ഒരു വാസസ്ഥലത്തു സു
ഖമായിരിക്കുമ്പോൾ മാധവി എന്ന ഒരു സമർത്ഥയായ
ശ്രീകയ കോവലൻ ആഗ്രഹിച്ച് തന്റെ സമ്പത്തു മുഴു
വനും അവൾക്ക് വേണ്ടി ചെലവു ചെയ്ത് കറെ ദിവസം അ
വളോടു സുഖിച്ചു വാണു. അയാളുടെ പത്നിയായ കണ്ണകി
ഈ വിവരം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു എങ്കിലും അറിഞ്ഞ ഭാവ
ത്തെ പുറത്തു കാണിക്കാതെ കാലയാപനം ചെയ്തു വന്നു.
ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ആ ദേശത്തിൽ ഇന്ദ്രോത്സവം

* ക്രുലവാണിഭം = ധാന്യവ്യാപാരം.

സംബന്ധിച്ച് ജനങ്ങൾ എല്ലാപേരും വളരെ ആഘോഷത്തോടുകൂടി കടലുരയിലേക്കു പോയ കൂട്ടത്തിൽ, കോവലനും ഗണികയായ മാധവിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് അവിടെ ചെന്നിരുന്നു. അവിടെ വെച്ചു ഏതോ സംഗതിവശാൽ കോവലനും മാധവിയുടെ പേരിൽ സന്ദേഹം ജനിച്ചതു നിമിത്തം ഗണികകളെ വിശ്വസിച്ചു കൂടാ എന്നു അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു.

ഉടൻ കോവലൻ ആ സ്ഥലത്തുവെച്ചു തന്നെ ഗണികയെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞു. താൻ ചേശ്വരക്കുറവണി ഭൂപ്രാപ്തം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ആയാൾ പാരം പരിതപിച്ചു. ആയാൾക്കു ഉപജീവനം കഴിക്കാൻ യാതൊന്നും ഇല്ലാതെക്കണ്ടായി. ഒടുവിൽ വളരെ ദുഃഖാക്രാന്തനായി പത്നിയായ കണ്ണകിയോടുകൂടി വിവരം പറഞ്ഞു. ഉത്തമസ്ത്രീയായ കണ്ണകി തന്റെ വകയായ ഭണ്ട കാൽച്ചിലമ്പുകളെ എടുത്തുകൊടുത്തു. കോവലൻ * കാൽച്ചിലമ്പുകളെ മധുരപുരിയിൽ കൊണ്ടുപോയി വില്ക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു് കണ്ണകിയോടു കൂടെ ആ നഗരത്തിൽ പോയി അവിടെ ജൈനമതക്കാരുടെ ഒരു ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നിറങ്ങി. പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ കോവലൻ ആശ്രമനിവാസികളോടു തന്റെ പത്നിയെ നോക്കിക്കൊള്ളാൻ അപേക്ഷിച്ചു. അപ്പർ ആയർകലത്തിൽ ജനിച്ച മാതരി എന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ ഇവളെ സൂക്ഷിയ്ക്കാനായി ഏല്പിച്ചു. അവൾ കണ്ണകിയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു് തന്റെ ഗൃഹത്തിൽ ചെന്നു ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർക്കു ദിനചര്യക്കു ആവശ്യമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ കൊടുത്തു് അവരെ സഹായിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഇ

രിക്കേ കോവലൻ ഒരു ചിലമ്പിനെ -കയ്യിൽ എടുത്തു വിററുകൊണ്ടു വരാനായി മധുരാനഗരത്തിൽ ആ പണവീഥിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ ആയാൾ ഒരു സ്വപ്നക്കാരനെ സന്ധിക്കുകയും ചിലമ്പിനെ അയാളെ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വപ്നക്കാരൻ വിചിത്രമായിരുന്നു ചിലമ്പു പരിശോധിച്ചുനോക്കി. പിന്നെ കോവലനെ അവിടെ ഒരു സ്വലത്തു ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞും വെച്ച് ആയാൾ രാജാവിനോടു വിചരമറിയിക്കാനായി പോയി. കോവലൻ സ്വപ്നക്കാരന്റെ ഉത്തരം ഒന്നും മനസ്സിലാക്കിയില്ല. ആ സ്വപ്നക്കാരൻ രാജഗൃഹത്തിൽ നിന്നു ഇതിനുമുമ്പ് ഒരു ചിലമ്പ് മോഷണം ചെയ്തിരുന്നു. രാജാവിനും സ്വപ്നക്കാരന്റെ പേരിൽ ഉളരെ സംശയം ജനിച്ചിരുന്നു അപ്പൻ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു "ഞാനല്ല മോഷ്ടിച്ചത്", കോവലൻ എന്ന ഒരു പുഴുൻ ഇതിനെ മോഷ്ടിച്ചുചെയ്തിരിക്കുന്നു ഞാനവനെ കണ്ടു പിടിച്ചു സൂക്ഷിച്ചുനിറുത്തിയിരിക്കുന്നു," എന്നു പറഞ്ഞു ഉടൻ രാജാവു ഏതാനും ഭടന്മാരെ വരുത്തി കോവലനെ കൊന്നു ചിലമ്പ് കണ്ടെടുത്തെന്നു ആജ്ഞാപിച്ചുവെച്ചു. ആജ്ഞാനുസരിച്ച ഭടന്മാർ കോവലനെ വധം ചെയ്തു ചിലമ്പിനെ രാജാവിനു കൊണ്ടുകൊടുത്തു.

ഭർത്തൃവധം കേട്ട കണ്ണകി വളരെ വ്യസനാക്രാന്തയായി ഭർത്താവിന്റെ ശരീരം കണ്ടു അവൾ അവനോടു കൂടെ അനുഗമിക്കാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ അനേകം ജനങ്ങൾ കൂടി തടുത്തു. പിന്നെ ചരിത്രതാഴിരോമണിയായ കണ്ണകിദേവി മധുരപുരിഭരിച്ചു വന്നിരുന്ന പാണ്ഡിയന്റെ സഭയിൽ ചെന്നു തന്റെ ഭർത്താവിനെ കള്ളനല്ല എന്നും ഈ ചിലമ്പിനും കള്ളവഴിയായ രാജപതിയുടെ ചിലമ്പിനും വളരെ വ്യത്യാസം

മുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു വെണ്മണം ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ഉടൻ പാസ്സിയൻ “കഷ്ടം സപണ്ണകാരന്റെ അന്ത്യായമായവഞ്ചനയിലകപ്പെട്ട ഞാൻ കലീനനായ ഒരാളെ കൊന്നാല്ലോ. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു ഘാതകനായി തീർന്നു”. എന്തൊക്കെ വിചാരിച്ചു ധ്വസനിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ ആസനത്തിൽ നിന്നു താഴെ വീണുവീണു. രാജാവു മരിച്ചു തൽക്ഷണം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും പരലോകം പ്രാപിച്ചു. എങ്കിലും കോപം ശമിക്കാത്ത കണ്ണുകി തന്റെ പാതിവ്രത്യമാഹാരവും കൊണ്ടു മധുരപുരിയെ അഗ്നിദീപ്തമാക്കി വിസ്ഫോടിക്കിത്തീർത്തു പിന്നെ കണ്ണുകി മധുരപുരിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് വൈഗനദിയുടെ കരീയിലായി മലയാളദേശം പ്രാപിച്ചു ചെങ്ങന്നൂർ എന്ന മലയിൽ ഒരു വേങ്ങമരത്തിന്റെ തണുപ്പിൽ ചെന്നുവീശിമരിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ ഒരു ദേവവേഷത്തിൽ വന്ന കോവലനെക്കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു കണ്ണുകി അയാളോടുകൂടെ വിമാനത്തിൽ കയറി ആകാശമാർഗ്ഗമായി പോയി.

*ഇങ്ങിനെ വിമാനത്തിൽ കയറിപ്പോയ സംഗതി പ്രത്യക്ഷമായ് കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ട മലവേടന്മാർ അത്ഭുതഭൂതമായ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി തങ്ങളുടെ രാജാവായ ചെങ്കുട്ടവനോടു പറയുന്നതും മറ്റുമാകുന്നു മേലുള്ള കഥ. അതു ഉത്തരവു പറയുന്നതാകുന്നു.

* ചിലപ്പതികാരം, പുകഴ്കാണ്ഡം, മധുരകാണ്ഡം, വഞ്ചികാണ്ഡം എന്നീ മൂന്നു കാണ്ഡങ്ങളടങ്ങിയതാകുന്നു. ആദ്യത്തെ രണ്ടു കാണ്ഡങ്ങളിലെ കഥയാണു് ഇപ്പോൾ സംഗ്രഹം ചെയ്ത പാഠത്തെതു്.

൨. മണിമേഖല.

കോവലന്നു മാധവി എന്ന ഭാസിയിൽ ഉണ്ടായ മകളാകുന്നു മണിമേഖല. കോവലൻ വിട്ടപിരിഞ്ഞതുകൊണ്ടു മാധവി വൃശ്ചനം പുണ്ടു തന്റെ കലത്തിന്നനുരൂപമായ സുകല ആചാരങ്ങളും കൈവെടിഞ്ഞു് ഒരു ബൌദ്ധ ഭിക്ഷുണിയാചിതീൻ. മണിമേഖലയും മാതാവോടു തന്നെ പാതുതു പണിതന്നതുകൊണ്ടു് ബൌദ്ധമതങ്ങളെ ബാല്യകാലം മുതൽ അനുഷ്ഠിച്ചു വന്നു. ഒരു ദിവസം മണിമേഖല തോഴിയോടുകൂടെ ഉദ്യാനവനത്തിൽ കസുമാവചയത്തിനായിക്കൊണ്ടു് ചെന്നു. അപ്പോൾ ചോഴരാജാവിന്റെ പുത്രനായ ഉദയകുമാരനെപ്പോലെ തന്നെ ആഗ്രഹിച്ചുപന്നതുകൊണ്ടു് അവൾ പതാപുഷ്പങ്ങളിൽ കളിച്ചു. ഉടൻ കലഭേദതലുതൃക്കുമായി അവളെ മണിപല്ലവമെന്ന ഒരു ഭീപത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി. അവൾ ആ ഭീപത്തിൽ ചെന്നു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സുലപീരികയെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ജനാത്തരത്തിൽ തന്നെ കല്യാണകേഴിച്ചിരുന്നവൻ ആണു ഈ ജനത്തിൽ ഉദയകുമാരരൂപേണ വന്നിരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കി. പിന്നെ അവൾക്കു ഭീപതിലക എന്ന യക്ഷി ഒരു അക്ഷയപാത്രം കൊടുത്തു. അവൾ അതിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു പുകാർ പട്ടണത്തിലേക്കു മടങ്ങി തന്റെ പൂവാ ചായ്ക്കനെ ചെന്നു വണങ്ങി. അന്നന്തരം അവൾ ആ പാത്രത്തെ വെച്ചുകൊണ്ടു് ക്ഷുത്തുകൊണ്ടു് പരിതപിക്കുന്നവരെ എല്ലാം രക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. ഉദയകുമാരൻ രണ്ടാംപ്രാവശ്യവും തന്നെ ആഗ്രഹിച്ചു വന്നതുകൊണ്ടു് മണിമേഖല മറ്റൊരു സ്ത്രീയുടെ വേഷം ധരിച്ചു ആ സ്ഥലത്തു നിന്നു് പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. പിന്നെ അവൾ വഞ്ചിഭേദത്തിൽ ചെന്നു ചേരൻ

ചെങ്കുട്ടവനാൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട പത്മിദേവിയെ ദർശനം ചെയ്തു. ഒടുവിൽ മണിമേഖല അനേകം മുനിശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ അടുക്കൽ നിന്നു അനേകം ഉപദേശഗുണങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് കാഞ്ചീപുരത്തിൽ ചെന്നു തപസ്സു ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു.

പ്രകരണം '൪'.

ഉത്തരദേശയാത്ര.

ചെങ്കുട്ടവൻ വഞ്ചിദേശം തിരിച്ചുള്ള 'ലവണികാവെള്ളിമാടം' എന്ന മാളികയിൽ പത്മിനിയായ ഇളങ്കോലവഞ്ചിമോട്ട സുഖമായി കരകൊലം പാത്രം. പിന്നെ അദ്ദേഹം ചതുരംഗബലസമവിതനായി നാട്ടിലുള്ള പർവതനിരകളുടെ ശോഭ കണ്ടു സന്തോഷിപ്പാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി പെരിയാർ എന്നപുഴയിൽ മണൽരിട്ടകളിൽചെന്നു താമസിച്ചു. അങ്ങിനെ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു ഒരുദിവസം, കണ്ണകിദേവി പ്രത്യക്ഷമായി വിമാനമേറിപ്പോയതുകണ്ടു വേടന്മാർ

* "യാതൊരു വെണ്മേക്കോട്ടു മകിലിൻകുപ്പയും
മാൻമയിൻചരിയും മതുവിൻ കടങ്കളും
ചന്ദനശ്രാദയയും സിന്ധുക്കുടിയും
അഞ്ചനത്തിരളുമണിയരിതാമരും
ഏലവല്ലിയുമിരുകറി പല്ലിയും

കൂവൈനീറ്റം കൊഴുക്കാടിക്കവലയും
 തെങ്കിൻപഴനും തേമാങ്കനിയുര
 പൈക്കൊടിപ്പടലയും പലവിൻ പഴങ്കളം
 കായമും കരുമ്പും പുമലികൊട്ടിയും

* * * * *

മുതലായ ഉപായനസാധനങ്ങളെ ശിരസിൽ വഹിച്ചു കൊണ്ട് മഹാരാജാവിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ ചെല്ലുകയുംകണ്ട വൃത്താന്തം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പേടന്മാർ അത്യാശ്ചര്യ കരമായ ഈ കഥ അറിയിച്ചു. ഉടൻ ചെങ്കുട്ടവന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ചാത്തനാർ മധുരയിൽ നടന്ന ചരിത്രം അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് രാജാവിനോടു ആദ്യത്തം കണ്ണകിദേവിയുടെ കഥ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. ഈ വൃത്താന്തത്തെ കേട്ട ചെങ്കുട്ടവൻ കണ്ണകിദേവിയുടെ പതിവ്രതമാഹാത്മ്യത്തെ പ്രശംസിച്ചു. ആ ഉത്തമിയുടെ കഥ നാട്ടിൽ എന്തും ആളുകൾ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും അപളകേരു പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും വിചാരിച്ചു കൊണ്ട് ചെങ്കുട്ടവൻ, ഭാര്യയായ വേണമാളോടു ആലോചിച്ചു. അവൾ സംഭവിച്ചു. “നമ്മുടെ ദേശത്തിൽ വന്ന ആ ഉത്തമസ്ത്രീയുടെ പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കാൻ പൊതിയമലയിൽ നിന്നൊ ഹിമാലയമലയിൽ നിന്നൊ ശില കൊണ്ടുവരേണ്ടതാകുന്നു. പൊതിയമലയിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവരുന്നതിനെ കാവേരിനദിയിലും, ഹിമാലയമലയിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവരുന്നതിനെ ഗംഗാനദിയിലും ശുദ്ധംചെയ്യുന്നത് ശരിയായിരിക്കും” എന്നു അമാത്യന്മാർ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ചെങ്കുട്ടവൻ “പൊതിയമലയിൽനിന്നുശിലയെടുത്തുകാവേരിയിൽ ശുദ്ധംചെയ്യുന്നതു ചേര പംശോഭ്വനമായ വീരൻ പോരാ. അതുകൊണ്ട് ഹിമാലയപർവതത്തിൽ ചെന്നു ആ മലയിലെ ശില കൊണ്ടുവ

ന്നു ഗംഗയിൽ ശുദ്ധിച്ചെഴുത്ത് സ്ഥാപിയ്ക്കുക ആണു വേണ്ടതു. ഖമിമവാൻ നിന്നു ശിഖ എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു പക്ഷേപതസ്ഥം ഉണ്ടാകാം. അതിനാൽ സേനകളോടു കൂടിക്കൊണ്ടു പോകണം. എന്റെ വീഴ്ചം ആവിട്ടതുകാർ ഒരിക്കൽ കൂടി കാണട്ടേ” എന്നു വീരാവേശത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു.

ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടു വില്ലവൻകോരൈ എന്ന ചേരന്റെ സേനാധിപതി ‘രാജാധിരാജ! ഇതിന്നു മുമ്പ് കൊങ്കർ ശേഖരത്തിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ ചോഴ്ചപ്പാണ്ടിയന്മാർ അവരുടെ പുഷ്പക്കൊടിയേയും മീനക്കൊടിയേയും രണകളത്തിൽ ഇടുവെച്ച് കൊടിപ്പോയ വിവരം ഞങ്ങൾ മറന്നിട്ടില്ല. കൊങ്കണകലിംഗാദി രാജാക്കന്മാരോടു ചെയ്ത യുദ്ധത്തിൽ മഹാരാജാവു ഗജങ്ങളെക്കൊണ്ടു അവരെ നശിപ്പിച്ചതും ദിഗ്ഗജങ്ങളുടെ ചെവിയിൽ എത്തിട്ടുണ്ട്. മാതാവന്റെ പ്രതിമപ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ശിഖക്കു വേണ്ടി ചെന്നപ്പോൾ ആയുരാജാക്കന്മാർ എതിർത്തതിൽ വളരെ ഖോശിയോടു ജയനേടിയതും ഞങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ആ രാജാക്കന്മാർ മനസ്സിൽ വൈരം കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എപ്പോഴും ഒരു ആൾക്കു ജയം കിട്ടി എന്നു വരികയില്ല. അതുകൊണ്ട് നാമിപ്പോൾ നന്നായി കരുതിത്തന്നു പോകണം നാം ഇല്ലാത്ത സമയം നോക്കി ഒരു പക്ഷേപ്പന്മാരുടെ രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കാനും മതിയാകും’ എന്നറിയിച്ച അതിന് അപ്പോൾ ചേരൻ എന്ന അമാത്യൻ ജനങ്ങളോടു വളരെ ജാഗ്രതയായിരിപ്പാൻ ഏല്പാടു ചെയ്തപ്പോൾ സേനകളോടുകൂടി ഉടൻ പുറപ്പെടണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു ആ അഭിപ്രായം ശരി എന്നു സമ്മതിച്ച രാജാവ് പെരിയാറിന്റെ കരയിൽ നിന്നു തലസ്ഥാനത്തു ചെന്നു തന്റെ

ഉത്തരദേശയാത്രയെപ്പറ്റി പ്രജകളറിവാൻ പറയട്ടിച്ചു പരസ്യം ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം രാജാവു തന്റെ ആ സ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ സേനാധിപതികളോടുകൂടിയിരുന്നു കൊണ്ട് “നാം, യാത്ര പോകുമ്പോൾ ശത്രുരാജാക്കന്മാരാൽ കീഴ്പ്പെട്ടു കിട്ടിയവർക്കു നീക്കം നൽകുന്നതിന്നായി നാം അവിടെ കൂടിയിരുന്നവർക്കു നീക്കം നൽകട്ടെ എന്നു ചെങ്കുട്ടവനെ ആശീർവ്വിക്കുകയും യാത്ര പുറപ്പെടുന്നതിന്നു ഇതുതന്നെ നല്ല മുഹൂർത്തമെന്നു ജ്യോതിഷികൻ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകേട്ട ചേരൻ ആ മുഹൂർത്തത്തിൽത്തന്നെ ഖഡ്ഗത്തേയും മരത്തേയും വടക്കുഭാഗം നോക്കി സ്ഥാപിക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ഉടനെ യുദ്ധവീരന്മാർ ഉത്സാഹത്തോടെ മുരജങ്ങൾ അലറിച്ച് സേനകൾ മണിവിളക്കുകളോടും ധ്വജങ്ങളോടും പുറപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ചതുരംഗബലസമന്വീതരായ രാജകുമാരികാരികളും മറ്റും ചെങ്കുട്ടവനെ ജയ ജയ ധ്വനിയോടെ വാഴിക്കുകയുണ്ടു പോയി. രാജകുമാരി ബഹിഃപ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഖഡ്ഗത്തേയും വെൺകുടയേയും വഹിച്ചുകൊണ്ട് പട്ടവർധനഗജം പുറപ്പെടാൻ ആരംഭിച്ചു. ചെങ്കുട്ടവൻ കലഭൈരവമായ ചന്ദ്രജടാധരനെ വണങ്ങി * അനന്തശയനത്തിൽ ശ്രീപത്മനാഭന്റെ പ്രസാദത്തെ മണിജ്ജ്വലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ഇങ്ങിനെ പുറപ്പെട്ടുപോയ വഴിക്കു നീലഗിരി എന്ന ഒരു മലയിൽ ചെന്ന ഒരു ദിവസം കുറെ വിശ്രമിച്ചു അവിടെയുള്ള എല്ലാജനങ്ങളും ചേരനെ ചെന്നു കണ്ടു കൈ വണങ്ങി. ചെങ്കുട്ടവ

* അനന്തശയനത്തെ ആടകമാടമെന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നു. ആടകമാടം തിരുവനന്തപുരം ആണെന്നു ഒരു പ്രാചീനവൃത്താന്തം പറയുന്നു.

ഞ്റ മിത്രമായ *ശാതകണ്ഠി മഹാരാജാവു്, ചെങ്കുട്ടവൻ പ
 ത്തിക്കൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവേണ്ടി ഒരുങ്ങിപ്പറപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നതു്
 അറിഞ്ഞു്, അതിന്നു വേണ്ടതുപോലെ സാമാന്യം ചെയ്യാ
 നായി പറപ്പെട്ട ഗുഹാനദീതടംപ്രാപിച്ചു. ശാതകർണി മ
 ഹാരാജാവു ചെങ്കുട്ടവനെ വളരെഉപചരിച്ചു. പിന്നെ ചേ
 രൻഅവിടെനിന്നു തൻറശത്രുക്കളുടെരാജ്യമായ ഉത്തരകോ
 സ്വദേശംഎത്താൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ തദ്ദേശാധിപതികളായ
 ഉത്തരൻ, വിചിത്രൻ, ഭദ്രൻ, ദൈരവൻ, ചിത്രൻ മുതലായ വീ
 രന്മാരുടെ സാമുത്തോടുകൂടിയ കനകനെന്നും വിജയന
 ന്നും പേരുള്ള രണ്ടു ഭൂപതികൾ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി ചെങ്കുട്ട
 വനെ എതിർത്തു. ആയുദ്ധത്തിൽ കനകവിജയന്മാരോടുകൂടി
 ൨൧ വീരന്മാർ ചെങ്കുട്ടവൻറകയ്യിലകപ്പെട്ടു. ചിലവീരന്മാർ
 യതിവേഷം ധരിച്ചും, ചിലർ പാറകുംചൊല്ലാൻ പറപ്പെട്ടും,
 ചിലർ യാചകവൃത്തികന്മാരായി ഭവിച്ചും ഓരോസ്ഥലങ്ങ
 ളിൽ ചെന്ന് ഒളിച്ചു. ചെങ്കുട്ടവൻ ഈ യുദ്ധത്തിൽ ത
 ഞ്റ സേനാധിപതിയായ വില്ലവൻ കോതയുടെ സാമന്ത്രി
 ഞ്തെ വളരെ ശ്ലാഘിച്ചു ഇങ്ങിനെ ധർമ്മയുദ്ധം ചെയ്തു ജ
 യം ലഭിച്ച ചേരൻ ചെങ്കുട്ടവനെ സന്തോഷത്താൽ പ്രസ
 ന്നാക്കുകരണമായ എല്ലാജനങ്ങളും ജയവിജയിഭവ എ
 ന്നു പറഞ്ഞു വാഴ്ത്തി.

ദേവാസുരയുദ്ധം പതിനെട്ടുവർഷംകൊണ്ടു, രാമരാവ
 ണയുദ്ധം പതിനെട്ടു മാസംകൊണ്ടും, മഹാഭാരതയുദ്ധം
 പതിനെട്ടു ദിവസംകൊണ്ടും അവസാനിച്ചതുപോലെ കന
 കവിജയരോടുകൂടിയ യുദ്ധം പതിനെട്ടു നാഴികകൊണ്ടുവ

* ശാതകണ്ഠി എന്ന പദത്തെ ദ്രാവിടഭാഷയിൽ നൂറുവർക്കനർ
 എന്നാക്കിയിരിക്കുന്നു.

സാന്നിദ്ധ്യം ജയം നേടിയ നമ്മുടെ ചേരൻ ഹിമാലയപർവ്വതം പ്രാപിച്ച് ഒരു ശിലയെ സ്വാമിച്ച് ബന്ധിതരായ കനകവിജയാദികളുടെ ശിഷ്ടിയിൽ അതിനെ കയറ്റിക്കൊണ്ട് ശുദ്ധിച്ചെത്താനായി ഗംഗാനദിയുടെ ഉത്തരതടത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നു. യഥാവിധി ശില ശുദ്ധിച്ചെത്തുകയും ശാതകർണി മഹാരാജാവു ജയശീലനായി വരാൻ പോകുന്ന മിത്രമായ ചെങ്കുട്ടവന്റെ സുഖവാസത്തിനായിയ്ക്കൊണ്ട് മണ്ഡപങ്ങളും നുകേളും പൂപ്പനലുകളും താമരപ്പൊയ്കകളും ആട്ടരംഗങ്ങളും മറ്റും സൗകര്യമായി പണിചെയ്തു തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. ചെങ്കുട്ടവൻ തിരിയെ വന്നവഴിക്കു ആ സ്ഥലത്തു വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ചേരൻ ഇവിടെ ഇരുന്നു കൊണ്ട് കനകവിജയരോടു നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ ഗൗഹിത്തന്മാരായി മുറികൊണ്ടവരേയും പിന്താഴിച്ചുപത്തവരേയും വിളിച്ചുവരുത്തി പൊന്നു കൊണ്ട് വാകപ്പു ഉണ്ടാക്കി അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ചേരരാജധാനിയായ വഞ്ചിദേശത്തിന്റെ സംസ്കൃതനാമത്തോടുകൂടിയതും സർവ്വലങ്കാരഭൂഷിതവുമായ വേണമംഗം രാജ്ഞിയുടെ അന്ത്യപുരത്തിൽ ഒരുദിവസം രാത്രി രാജ്ഞി നിദ്രയില്ലാതെ കീടുന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചെങ്കുട്ടവൻ ജയം ലഭിച്ചതിനെ കണ്ണാകണ്ണികയാശ്രയിച്ച ചേടിമാൻ വളരെ സന്തുഷ്ടരായി “രാജ്ഞി! തിരുമനസ്സിലെ വിരഹതാപം ഇനി കളയേണ്ടതാകുന്നു. മഹാരാജാവു ജയപതാകയോടുകൂടി വരാനായി” എന്നൊക്കെ അത്ഥമുള്ള പാട്ടുകൾ പാടാൻതുടങ്ങി. അതുപോലെതന്നെ പിറേറദിവസം രാത്രി എല്ലാജനങ്ങളും കൂട്ടുകൂട്ടമായി ജയലാഭത്തെ രാജ്ഞിയോടു അറിയിക്കുവാൻ ചെന്നുചേർന്നു. വഞ്ചിനഗര

ത്തിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും ഈ സമാചാരം ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ചെങ്കുട്ടവൻ തിരിയെ എഴുന്നള്ളിയായി എന്ന് തപരയോടുകൂടി എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. ചെങ്കുട്ടവനും ശാതകണ്ഠി മഹാരാജാവിന്റെ ഉപജ്ഞിയായ അനുജതിയോടുകൂടെ സർവ്വഭരണഭൂമിതനായി സകല പരിവാരപരിവൃതനായി ഗജാരുഢനായി സർവ്വഭരണാധിപനായും നഗരപ്രഭുക്കിണം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ പരമ്പരയ്ക്കു കൈമാറ്റം വന്നെത്തി.

സ്വർണ്ണമയമായ ശോഭനമൂർത്താൽ പരിവൃതനായ ചെങ്കുട്ടവൻ ജനങ്ങളുടെ ഹിതത്തെ കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതും, നഗരകന്യകകൾ മണിവിളകളാൽ അലംകൃതയായി രാജാവിനെ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നു അനുരൂപമായ സന്ധ്യാകാലം വന്നു ചെന്നതും ഒരേസമയത്തായിരുന്നു. സമുദ്രശനയായ ഭൂമിയുടെ മധ്യത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന മഹാമേരുപോലെ, വഞ്ചിനഗരത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന അരമനയിൽ നില്ക്കുന്ന വിഹരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പൂണ്ണ ചന്ദ്രന്റെ ശാഭകാശമാൻ വേണ്ടി ചെങ്കുട്ടവൻ തന്റെ പത്നിയോടുകൂടി അവിടെ ചെന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞുടൻ പറയുർവാസിനായ ചാക്കയൻ ഒരുത്തൻ അവിടെ രാജാവിന്റെ മുറിയിൽ നിന്നു പരമേശ്വരൻ ത്രിപുരന്മാരെ ഭരണമെടുത്തുകൊട്ടിത്തന്നു എന്ന കൂത്തു അഭിനയിച്ചു. എല്ലാവരും കണ്ടുവെക്കുന്നതായിരുന്നു.

പിന്നെ ചെങ്കുട്ടവൻ തന്റെ ആചാര്യന്റെ അനുജനായ ശ്രീമദ്വേദത്തിൽ യാഗാദിസൽക്കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാനാരംഭിച്ചു. അനന്തരംതാൻ ബലപ്പെടുത്തി കൂട്ടി

കൊണ്ടുപന്നിരുന്ന കനകവിജയരെന്നവരെ ചെങ്കുട്ടവൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ നിന്നുവിട്ടു, അവർ യാഗാവസാനംവരെ, തന്റെ 'പേളാവിക്കോമദിരം' എന്ന മാളികയിൽ താമസി ക്കണമെന്നും പിന്നെ അവരുടെരാജ്യങ്ങളിലേക്കു ചൊടയ്ക്കാ ഉളാമെന്നും അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. രാജ്യത്തിൽ തടവുകാരായിരുന്ന എല്ലാ ആളുകളേയും വിടാൻ ആജ്ഞകൊടുത്തു. ഒടുവിൽ ചേരൻ ചെങ്കുട്ടവൻ ഹിമാലയത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ആശിലയിൽ സമത്വനമായ ശിപ്പികളെക്കൊണ്ടു പന്തിദേവിയായ കണ്ണകിയുടെ രൂപംകൊത്തിച്ചു. ആ പ്രതിമയെ ആദരങ്ങളെക്കൊണ്ടു അലങ്കരിച്ച് പുരോഭാഗത്തിൽ ദിശേവതകളോടുകൂടി പ്രതിഷ്ഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഈ വൃത്താന്തം കേട്ട ചെഴിയൻ, കൊങ്കിളങ്കൊശൻ, ലങ്കൈവേന്തൻ ഗജബാഹു, ചോഴൻപെരുങ്കിള്ളി, ഇപ്പരം അവരുടെരാജ്യങ്ങളിൽ ഇതുപോലെപന്തിദേവിയെപ്രതിഷ്ഠിപ്പിച്ചു.

പ്രകരണം ൫.

സമകാലികന്മാർ.

ചെങ്കുട്ടവന്റെ കാലത്തിൽ ചേഴുപാണ്ടിയന്മാരും അവരുടെ കീഴിലുള്ള സാമന്തരാജാക്കന്മാരും അനേകം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഓരോ ശാഖയിലുമുള്ളവർ രാജ്യത്തിന്റെ ഓരോ ചെറിയ ഭാഗങ്ങൾ ഭരിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഒരേകാലത്തിൽ തന്നെ ചേരന്മാർ രണ്ടുപേർ അകലപ്പഴയ്ക്കടുത്തുള്ള തൊണ്ടിപ്പായിൽ എന്ന സ്ഥലത്തും മാന്ദ എന്ന സ്ഥലത്തും പാറത്തു നാടയാണിരുന്നു അതുപോലെ ചോഴ

പാലധിയന്മാരും നടത്തിവന്നിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഈ മൂന്നുവംശക്കാരുടെ ഇടയിലും ശാഖാഭേദം വളരെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ചെങ്കുട്ടവന്റെ കാലത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിലരെ പറയാം.

ചോഴരാജാക്കന്മാർ.

പ്രധാനമായി ഈ ചെങ്കുട്ടവന്റെ കാലത്തു ചോഴമണ്ഡലത്തിൽ ഉറയൂർചോഴരെന്നും *പുകാർചോഴരെന്നും രണ്ടു കൂട്ടക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഉറയൂർ എന്ന പഴയനാമത്തോടുകൂടിയ ഇപ്പൊഴത്തെ തിരുച്ചിനാപ്പള്ളിയെ ഭരിച്ചുവന്നതു ചെങ്കുട്ടവന്റെ മാതൃലനായ മണക്കിള്ളിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായ നെടുങ്കിള്ളിയും ആകുന്നു. ഉറയൂരിൽ താമസിച്ചിരുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കും പുകാർ നഗരത്തിൽ അധിപനായിരുന്ന ചോഴരാജാക്കന്മാർക്കും പരസ്പരം ഭേദം ഉണ്ടായിരുന്നതായറിയുന്നുണ്ട്. ചോഴൻകരികാലന്റെ മകനായ കിള്ളിവളനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനായ നലകിള്ളിയുമാണു പുകാർ നഗരത്തെ ഭരിച്ചുവന്നിരുന്നത്. ഇവരോടു 'കാരിയാറ്റിൻ' തടത്തിൽ നടന്നയുദ്ധത്തിൽ മണക്കിള്ളി മൗണത്തെ പ്രാപിച്ചു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ നലകിള്ളിയുമാണു ജയം ലഭിച്ചത്. മണക്കിള്ളിയുടെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ആ സ്ഥാനത്തിൽ കയറി നാട്ടുഭരിച്ചു. സാമന്തരാജാവായ തിരുക്കോവല്ലൂർ ഭേശാധിപയി തിരുമുടിക്കാരി എന്നയാൾ ഉറയൂർ ചോഴന്റെ സേനാധിപതിയായിരുന്നു. ആയാളും ഭാഗ്യവതിനതുകൊണ്ട് ഇടയിൽ

* പുകാർ എന്ന പദം കാവിരിപ്പും പട്ടണത്തിന്റെ മറ്റൊരു നാമംകൂറും.

മുതനായി ഭവിച്ചു. ഉടൻ ജ്ഞാതിവർഗ്ഗക്കാരായ ഭൂപതി കൾ യുദ്ധസന്നദ്ധരായി നാലകിള്ളിയോടു എത്തിത്തു. നാലകിള്ളി ഒളിച്ചോടാൻ ശ്രമിച്ചു. ഒടുവിൽ തിരുക്കണ്ണനെന്ന ഒരാളാണ് അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയത്. ചെങ്കുട്ടവൻ ശത്രുക്കളെ ധപംസംചെയ്തു അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും രാജ്യത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ഇതസംഭവം നടന്നതു ചെങ്കുട്ടവന്റെ ൪൨-ാം വയസ്സിലായിരുന്നു. നാലകിള്ളിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേശത്തിൽ കണ്ണകിടേവികള ഒരു ക്ഷേത്രം പണിയിച്ച് ഉത്സവാഘോഷങ്ങൾ നടത്തി.

പാണ്ഡിതർ.

പാണ്ഡിതരാജാക്കന്മാരിൽ ചെങ്കുട്ടവന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്നവർ നെടുഞ്ചെഴിയനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനോ മകനോ ആയ ചെഴിയനാകുന്നു. ചെങ്കുട്ടവന്റെ പിതൃവുമായ പല്ലാണൈച്ചെഴുകുട്ടവൻ നെടുഞ്ചെഴിയന്റെ സമകാലികനായിരുന്നു. നെടുഞ്ചെഴിയന്റെ രാജധാനി മധുരാപുരിയായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹമാണു കോവലനെ വധംചെയ്യാനാജ്ഞാപിച്ചത്. ഇദ്ദേഹം വലിയവീരനുവിഭാസമായിരുന്നു. ധർമ്മചിന്തയോടു കൂടിയാണു നാടുവാണവനായത്. ഇദ്ദേഹം മരിച്ച ഉടൻ ചെഴിയൻ ആ സ്ഥാനത്തു കയറി. ഭാജ്യാധികാരം സ്വീകരിച്ചതോടുകൂടി അദ്ദേഹം പേരിനെ നന്മാരൻ എന്നു മാറ്റി. അദ്ദേഹം തന്റെ പുവികനായ നെടുഞ്ചെഴിയൻ പ്രാണശ്വാശംചെയ്തതു സ്വപ്നകാരൻ നിമിത്തമായതുകൊണ്ടു സ്വപ്നകാരന്മാരെ എല്ലാ പേരേയും ദ്രോഹിച്ചുവന്നു. ആ പാണ്ഡിതന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ ഉഗ്രപ്പെരുവഴുതി എന്നൊരുത്തൻ രാജഭാരം ചെയ്തു.

ചേരന്മാർ.

ചെങ്കുട്ടവന്റെ സപത്നീപുത്രന്മാരേയും ദായാദന്മാരേയും പറ്റി പറയാം. ഇവരിൽ സപത്നീപുത്രരായ നാമുദിച്ചേരനും ആടുകോർപാടുച്ചേരലാതനും, ദായാദന്മാരായ ചെലപ്പക്കുടുകോ എന്ന ആളും പെരുഞ്ചേരൻ എന്ന ആളും ചെങ്കുട്ടവന്റെ സമകാലികന്മാരാകുന്നു.

അനുദേശരാജാക്കന്മാർ.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലികന്മാരായ അനുദേശരാജാക്കന്മാർ (൧) കൊങ്കിളുകോശർ. (൨) ഗജബാഹു (കയവാഹു) (൩) ശാതകണ്ഠി (നൂറു പർക്കന്നർ) (൪) അറുകൈ ഇവരാകുന്നു.

ഇവരിൽ ആദ്യത്തെ രാജാവ് കടകനാടു ഭരിച്ചിരുന്നു. ഗജബാഹു ലങ്കാധിപതിയായിരുന്നു. ശാതകണ്ഠി ഗംഗാനദിയുടെ ഉത്തരഭാഗത്തെയും മാളവദേശത്തെയും ഭരിച്ചുവന്നിരുന്നു. “അറുകൈ” ഒരു ഉത്തരദേശരാജാവെന്നു മാത്രമറിയാം.

രണ്ടു മഹാകവികൾ.

പുരാതനകാലത്തു രാജാക്കന്മാർ വിദ്യാഭ്യാസം അഭിമാനിച്ചുവന്നിരുന്നു. പ്രാചീന തമിഴ് ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളിൽ അനേകർ നമ്മുടെ ചേരന്റെ കാലത്തിലും അതിനു കേരളത്തിലും പിമ്പിലും തന്നെയാണു ജീവിച്ചിരുന്നത്. ചെങ്കുട്ടവൻ രണ്ടു കവിശ്രേഷ്ഠന്മാരെ അഭിമാനിച്ചു വന്നിരുന്നു. അവർ ഭരണവും ചാത്തനാനും ആകുന്നു.

ഭരണൻ.

ഭരണരുടെ കാലത്തിൽ കവിപുരസ്സെ. ഒരു മഹാകവി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭരണകവി പതിനാറുപ്പത്തിന്റെ പഞ്ചമദശകകന്താവാകുന്നു. ആദേശകത്തിൽ ചെങ്കുട്ടപുനപ്പാറി പ്രശംസിച്ച് ഹാസിക്കുന്നു. ഈ കവിയുടെ വൃന്ദ പാട്ടുകൾ ഇപ്പോൾ ഉണ്ട്. ചെങ്കുട്ടപൻ ഈ കവിന്റെ വളരെ സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു.

ചാത്തനാർ.

ചാത്തനാരു പ്രാചീന കവികളിലൊരാളാകുന്നു. ഈ കവി മധുരാനഗരത്തിൽ നെല്ലു മുതലായ ധാന്യങ്ങൾ വ്യാപാരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ആയതുകൊണ്ടാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന് കൂലവാണിജ്ഞാൻ ചാത്തൻ എന്ന പേരു സിദ്ധിച്ചത്. കൂലം എന്ന പദത്തിന് പലവകധാന്യം എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന് ചീത്തലചാത്തനാർ എന്നും പേരുണ്ട്. മധുരാനഗരത്തിൽ കൊണ്ടുപരുന്ന മറ്റുള്ള കവികളുടെ പട്ടികകളിൽ അദ്ദേഹം കാണുന്നപോൾ ഇദ്ദേഹം വളരെ വ്യസനത്തോടു “എഴുത്താണികൊണ്ട്” തന്റെ തലയിൽ തല്ലാ. ഇങ്ങിനെ തല്ലിയതിനാൽ തല വ്രണപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ കാരണത്താലാണ് ചീത്തലചാത്തനാർ എന്ന പേരു സിദ്ധിച്ചത്. ഈ കവി ജൈനമതത്തിൽ ചേർന്ന രാജാണെന്നുള്ളത് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന കൃതിയായ മണിമേഖല വായിച്ചിട്ടുള്ളവർ പ്രത്യക്ഷമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്.

പ്രകരണം. ൬.

ചേരരാജധാനിയും രാജഭരണസംപ്രദായവും.

ചേരരാജധാനി കൊടുങ്ങല്ലൂരായിരുന്നു. ഇതിനെ തമിഴ് ഭാഷയിൽ കൊടുങ്കോളൂർ എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തിന്നു കാലക്രമേണ ആനേകം പേരുകൾ സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ, മുസിരി, മുചിരി, മരീചി, മുയിരി, മുയിരിപ്പോട, മുരളാ, മുസിരിസ്സ്, മഹോദയപുരം, മകോത, കരൂർ, വഞ്ചി, തിരുവഞ്ചൈക്കുളം, എന്നെല്ലാമാകുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽ മരിചപടത്തിന്നു കുരുമുളക് എന്നാണർത്ഥം. ഈ പട്ടണം കുരുമുളകു മുതലായ സാധനങ്ങൾ കയറ്റുമതി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പ്രധാനസ്ഥലമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു ഇതിന്ന് മരീചിപട്ടണം എന്നു നാമം സിദ്ധിച്ചതു. മുരളാ എന്ന പദം കേരളദേശത്തിലേ ഒരു നദിയുടെ പേരായെന്നു മല്ലിനാഥർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുസിരിസ്സ് എന്നുള്ളതു കേരളപുത്രൻ എന്നതിനെ കേലബോത്രൻ എന്നാക്കിയ ഗ്രീക്കുകാരുടെ ഉച്ചാരണഭേദംകൊണ്ടു വന്നതാകുന്നു. മഹോദയം എന്നൊരുത്സവം ഇക്കാലത്തു മാമാങ്കം മുതലായതുപോലെ പണ്ടു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വളരെ ആഘോഷത്തോടുകൂടി നടന്നുവന്നതുകൊണ്ടു മഹോദയപുരം എന്ന പേരു വന്നു. മഹോദയപദംതന്നെ മകോത എന്നായത്. ഈ പദം ബർമ്മാദേശത്തിൽ നിന്നു കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട കുലശേഖരനമ്പിയുടെ ശാസനത്തിൽ * കാണുന്നു. കരൂർ എന്നുള്ളതു തിരുക്കാരിയൂർ എന്ന സ്ഥലമാകുന്നു. വഞ്ചി എന്നുള്ളതു

* ശാസനവാക്യം "മകോതയൻ കുലശേഖരനമ്പിയേൻ" എന്നാകുന്നു.

ഇപ്പോഴും തിരുവിതാംകൂറിനു പ്രസിദ്ധമാക്കിയുള്ളതാണ് പേരുകാരനും. തിരുവഞ്ചിക്കുളം എന്ന പട്ടണത്തിന്റെ അർത്ഥം അഞ്ചയുടെ ഭഗവതിയുടെ കുളം ഇരിപ്പിടം (രജ്യം) എന്നാകുന്നു. ഇന്നും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതിയുടെ പേരു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇതിനെ ഇപ്പോൾ തിരുവഞ്ചിക്കുളമെന്നു പറയുന്നു.

ക്രിസ്താബ്ദത്തിന്റെ ആദിയിൽ ഗ്രീക്കുകാർ റോമാക്കാർ സുറിയാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുതലായവർ കച്ചവടത്തിനായി കൊണ്ടു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. ചിലർ സ്ഥിരതാമസം ചെയ്തുവന്നു. അതിനും അനേകവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഒരു വലിയ വ്യാപാരസ്ഥലമായിരുന്നു. അക്കാലത്തു പശ്ചിമനമുദ്രതീരത്തു കൊടുങ്ങല്ലൂർല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു തുറമുഖവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്താബ്ദാ പ്രഥമശതകത്തിലാണ് ജൂതന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വന്നുചേർന്നത്. അവിടേണു അവർ ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠന്മാരായും ഭവിച്ചു. ഈ വസ്തുത ചില താമ്രശാസനങ്ങളിൽ നിന്നറിയാം. കാലക്രമേണു ഭാസ്കരരവിവർമ്മൻ, സ്വാമണരവി, ചോമാൻ പെരുമാൾ, മുതലായ ചേരഭൂപതികൾ അവർക്കു വേണ്ടിടത്തോളം ഭൂമികൾ പതിപ്പിച്ചും കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയിച്ചും പള്ളികൾ നിർമ്മിച്ചും കൊടുത്തു പല സാഹായ്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഐഞ്ചുകാർ വരുന്നതിന്നുമുമ്പു കേരളത്തിലെ വ്യാപാരം മുഴുവനും ഈ ക്രിസ്ത്യാനി കുളം അധീനത്തിലായിരുന്നു. മലയാളത്തിൽ ആദ്യംവന്ന മഹമ്മദീയർ അറബിയാപരികളായിരുന്നു. അക്കാലത്തു മറവർ, കാടർ, മലയർ, മുതലായവരല്ലാതെ വണ്ണശ്രോമാചാര്യന്മാരുടെ അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നിരുന്ന മതസ്ഥന്മാർ രാജ്യത്തിൽ പ്രധാന പ്രകൃതികളായിരുന്നുവോ എന്നുള്ളതിനു ഗ്രന്ഥലക്ഷ്യങ്ങൾ യാതൊന്നും കാണുന്നില്ല.

ഗ്രീക്കുകാരും മലയാളരാജ്യവുമായി പുരാതനകാലം മുതലേ പ്രാപരം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ മലയാളത്തിൽ നിന്നു അവരുടെ നാട്ടിൽ ഇല്ലാത്ത ഇഞ്ചി മുതലായ ചില സാമാനങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ആ സാമാനങ്ങൾക്കു മലയാളനാമങ്ങളെ തന്നെ പറഞ്ഞു വരുന്നു. കറുവാപ്പട്ടയ്ക്കു കാർപ്പിയൻ എന്നും അരിയ്ക്കു റെയിസ് എന്നും ഇഞ്ചിയ്ക്കു സിഞ്ചിഞ്ചെർ എന്നും ആണ് അവർ പേർ പറയുന്നത്. ഫിപ്പാലോസ്സ് എന്ന ഒരു രോമക്കാരൻ ക്രിസ്തുബ്ബാ പ്രഥമശതകത്തിൽ പശ്ചിമ സമുദ്രത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തിൽ കൂടി തെക്കുപടിഞ്ഞാറുനിന്നുവീശുന്ന കാറ്റിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി കപ്പലാടിച്ചുകൊണ്ടു അക്കാലത്തു ഭാരതവണ്ഡത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്ന തുറമുഖത്തിൽ വന്നുപേൻ. പ്ലിനി എന്ന രോമക്കാരനായ ഗ്രന്ഥകർത്താവും ഈ കാലത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരുടേറിച്ചവനിരുന്നതു 'കേലഞ്ചോത്രൻ' എന്ന ഒരു രാജാവാണ് എന്നു എഴുതിയിരിയ്ക്കുന്നു. മറെറാരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ 'ഇതുകഴിഞ്ഞാൽ മ്യൂസിറിസ്സ്' ആകുന്നു. സമുദ്രത്തിന്റെ വക്കത്തുള്ള തീണ്ടീസ് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രാമമാകുന്നു. ഇതു 'കേലഞ്ചോത്ര'ന്റെ രാജ്യത്തിലാണ് കിടക്കുന്നത്. കൊടുങ്ങല്ലൂരുവളരെ നാമ്പത്തുളളിയുള്ള ഒരു നഗരമാകുന്നു. ഗ്രീക്കുദേശത്തിൽ നിന്നു അനേകം കപ്പൽ കച്ചവടക്കാർ വന്നു ഇവിടെ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മ്യൂസിറിസ്സ് നഗരം ഒരു പുഴയുടെ വക്കത്തു, അതിന്റെ അഴിമുഖത്തു നിന്നു ഫെഫെറാ ജാതിയടിയും, തീണ്ടീസിൽ നിന്നു ൩൦.൩൦൦൦ ജാതിയടിയും ദൂരത്താണ് കിടക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെപ്പറ്റി എഴു

തീട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ തിണ്ടീസ്സ് എന്ന സ്ഥലം മുമ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ച തൊണ്ടിപ്പായിലാകുന്നു ഇതിനെ 'തൊണ്ടി' എന്നു വ്യവഹരിച്ചുപന്നിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ വ്യാഖ്യാതന്മാരും ഈ കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. മ്യൂസിരിസ്സ് കേലംബോത്രാൻ രാജ്യത്താണെന്നും അതു ആ രാജാവിന്റെ തലസ്ഥാനവും വാസസ്ഥലവുമാണെന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നതും വളരെ യോജിക്കുന്നുണ്ട്. കേലംബോത്രൻ എന്നതു കേരളപുത്രൻ എന്നതിന്റെ ലാറ്റിൻഭാഷാ രൂപമാകുന്നു. അശോകധർമ്മലിപികളിൽ കേരളപുത്ര എന്ന പദം കാണുന്നതായി മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ചേര രാജാക്കന്മാരുടെ രാജധാനി കൊടുങ്ങല്ലൂരും അതിനോടു അടുത്തുള്ള തിരുവഞ്ചൈക്കുളത്തുമായിരുന്നു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന അഴിമുഖത്തിനു തിരുവഞ്ചാഴിമുഖം എന്നും പേരുണ്ടായിരുന്നു. കലശേഖരപ്പെരുമാൾ ജനിച്ച സ്ഥലം തിരുവഞ്ചൈക്കുളമായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം കറൈക്കാലം രാജ്യഭാരം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം സന്യസിച്ചു എന്നും പിന്നെ തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിൽ ബ്രഹ്മദേശം എന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നു താമസിച്ചു അവിടെവെച്ചു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു എന്നും തമിഴ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്.

ഭാസ്കരവിവർമ്മൻചേരന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയ ഗുരുവായും പെരിയപുരാണപ്രതിപാദ്യനായുള്ള സുന്ദരമൂർത്തിനയിനാരുടെയും ലോഹ പ്രതിമകളെ തിരുവഞ്ചൈക്കുളത്തിൽ ഇന്നും അമ്പലത്തിൽ വെച്ചു പൂജിച്ചു വരുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നു കാൽനാഴിക തെക്കുപടിഞ്ഞാറായി ചെന്നാൽ ചേരമാൻ കോവിലകം എന്നൊരു സ്ഥലം

കാണാമെന്നും അവിടെ പല വലിയ കെട്ടിടങ്ങളുടെയും ഭേദ വാലയങ്ങളുടെയും അസ്ഥിവാരങ്ങളെ പൂർവികന്മാർ കണ്ടിട്ടുള്ളതായി പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. വലിയ പ്രാസാദങ്ങളും മേൽമേളികകളും മറ്റും എങ്ങുമില്ലാത്ത സൗന്ദര്യത്തോടു പ്രകാശിച്ചിരുന്നതായി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പറയുന്നു. തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തിൽ പശ്ചാത്തലങ്ങളുടെ തൊഴുത്തു ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ പശ്ചാത്തലങ്ങളേയും പുല്ലരിൽനിന്നു വാങ്ങിവന്നിരുന്ന കുതിരകളെയും കെട്ടിയിരുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു.

ചേരരാജ്യത്തിന്റെ പഴയതലസ്ഥാനം പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ അടി ചാരത്തിൽ കോതമംഗലത്തിൽനിന്നു ൩ മയിൽ അകലെയുള്ള വഞ്ചി അല്ലെങ്കിൽ തിരുക്കാരിയൂർ ആയിരുന്നു. ഇതു കൊച്ചിയിൽനിന്നു സുമാർ ൩൦ നാഴിക ദൂരത്തുള്ള തിരുക്കാരിയൂർ എന്ന ഗ്രാമമാകുന്നു. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ പൊന്മാടമൊഴിയിരുന്നതായി

“തൃക്കാരിയൂർ പൊന്മാടത്തിൽ ബ്രഹ്മേണരും
കൂടി യോഗം തികഞ്ഞു.”

എന്നും കേരളോൽപ്പത്തി വാക്യത്തിൽനിന്നു അറിയുന്നു ചേരരാജാക്കന്മാർ ഈ സ്ഥലത്തിൽ വെച്ചു സഭകൂടി രാജ്യകാര്യങ്ങൾ നടത്തുക പതിവായിരുന്നു. ജീർണ്ണമായ ഒരു ക്ഷേത്രവും പഴയ കെട്ടിടങ്ങളുടെ അസ്ഥിവാരവും ഇന്നും േര സ്ഥലത്തു കാണാമെന്നുണ്ട്.

ക്രിസ്താബ്ദം പ്രഥമശതകത്തിൽ ചേരരാജ്യം നല്ല നാഗരികാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. “മവുറ വെത്തിരുമുന്ദു

ഉള്ള തമിഴർ" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചേരരാജ്യത്തിന്റെ നാഗരികാവസ്ഥയെപ്പറ്റി രസകരമായവിധത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നു. പ്രതാപത്തുറന്നാരായ ചേരന്മാരുടെ രാജധാനി ഒരു വലിയ കോട്ടകൊണ്ടു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കോട്ടയുടെ അരികിൽ കൂടി ആയിരുന്നു പെരിയാർ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. കാറ്ററിനാൽ ഇളക്കപ്പെട്ട പെരിയാറിന്റെ വീചിതരശ്മിങ്ങൾ രാജധാനിയിലേ കോട്ടയിൽ ചെന്നടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കോട്ടയുടെ പുറമുള്ള ഉന്നതവേദികളിൽ കല്ലെറിയുന്നതിനുള്ള വലിയ യന്ത്രങ്ങളും മറ്റും കയറ്റിവെച്ചിരുന്നു. കോട്ട മതിലുകളിലുള്ള പടിവാതിലുകളുടെ മേൽ ഭാഗത്തായി കൊടികളും മറ്റും നാട്ടിയിരുന്നു. കോട്ടകളുടെ വെളിപ്പറത്തു പുറം ഗ്രാമങ്ങൾ നിറഞ്ഞ അകിഴകം ഉണ്ടായിരുന്നു. വിഷ്ണുക്ഷേത്രം, ബെരുൾവിഹാരങ്ങൾ, സത്യാസിമം, ഇതുകളായിരുന്നു അവിടത്തേ മുഖ്യ കെട്ടിടങ്ങൾ. വലിയ ധ്യാപാരസ്ഥലമായിരുന്ന മുചിരിപ്പട്ടണ (കൊടുങ്ങല്ലൂർ)ത്തിൽ യവനന്മാർ അയയുടെ 'മരക്കലങ്ങളെ കേരളരാജാവിനു സ്വന്തമായ പെരിയാറ്റിൽ കൊണ്ടുവന്നു നങ്കൂരമിട്ടു നിർത്തി അതുകളിലുള്ള സ്വർണ്ണം ഇറക്കിക്കൊടുത്തു, കരുമുള്ള വാങ്ങി അതുകളിൽ കയറ്റി പോവുക പതിവായിരുന്നു. ചിലർ മത്സ്യംകൊടുത്തു നെല്ലുവാങ്ങി ഭുജിച്ചുവന്നു. സമുദ്രതരശ്മിങ്ങൾ ശോഷിക്കുന്ന ഗാനം സദാ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ചേരൻ ചെങ്കുട്ടവൻ മലകളിലും സമുദ്രത്തിലും നിന്നു കിട്ടുന്ന അപൂർവ്വങ്ങളായ സാമാനങ്ങളെ, തന്നെ കാലോൻ വരുന്നവർക്കു സമ്മാനിച്ചു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

* രാജാവിന്റെ രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായത്തെ, വൈദികസഭ, ജ്യോതിസ്സഭ, അമാത്യസഭ, വൈദ്യസഭ, പ്രജാസഭ എന്നിവ

നിക്കിനെ അഞ്ച് വലിയ സഭകളാൽ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇതിൽ വൈദികസഭ മതസംബന്ധമായ സകല കാര്യങ്ങൾക്കും ചുമതലപ്പെട്ടിരുന്നു. ജ്യോതിസ്സഭ പൊതുവായുള്ള അടിയന്ത്രങ്ങൾക്കു മുഹൂർത്തം നിശ്ചയിക്കുകയും വരാൻ പോകുന്ന സംഗതികളെ ഗണിച്ചുറികയും ചെയ്തിരുന്നു. വൈദ്യസഭയുടെ പ്രവൃത്തി രാജാവിന്റേയും പ്രജകളുടേയും ദേഹസുഖത്തെ സംബന്ധിച്ച സകല കാര്യങ്ങളും അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. അമാത്യസഭ രാജ്യത്തിലുള്ള മുതലെടുപ്പുകാര്യങ്ങളും നീതിന്യായം ശിക്ഷാരക്ഷ മുതലായതും നടത്തുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രജാസഭ ജനങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും നീക്കുപോക്കും താഴ്ന്നുവീഴ്ചയും വരാതെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അഞ്ചു സഭകൾക്കും ഇരുന്നു കാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ തലസ്ഥാനത്തിൽ പ്രത്യേകം സ്ഥാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.

രാജാവ് അനവധി സേവകരോടൊന്നിച്ചു ആഡംബരത്തോടും അവസ്ഥയോടും കൂടിയിരുന്നു. സേവകന്മാർ എട്ടുവിധം ഉണ്ട്. അവർ ധൂപക്കാർ, മാലക്കാർ, ചെററില കൊടുക്കുന്നവർ, അടയ്ക്ക കൊടുക്കുന്നവർ, കവചം ആയുധം മുതലായതു സൂക്ഷിക്കുന്നവർ, വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുന്നവർ, ഭീഷം കാണിക്കുന്നവർ, ദേഹരക്ഷ ചെയ്യുന്നവർ, ഈ എട്ടുതരം ആളുകളുമാകുന്നു *

രാജാവു സ്വപ്നമയവും രത്നവ വിതവുമായ തലകൂർത്തുള്ള ഒരു കിരീടം ധരിച്ചിരുന്നു സാധാരണമായി ധരിയ്ക്കുന്ന മററാദിരണങ്ങൾ, സ്വപ്നം കൊണ്ടുള്ള വളകൾ, സ്വ

ണ്ണത്തള, കഴുത്തിൽ മുത്തുരത്തുങ്ങൾ കോത്തളമു ഒരു മാല, ഇതുകൊണ്ടു. സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിയ്ക്കുംപോഴും, മുത്തുമാലകൾകൊണ്ടു് അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടതായ വിശേഷതരത്തിലുള്ള ഒരു കടരാജാവിന്റെ ശിരസ്സിനു മേലേ പിടിയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സാധാരണമായി അദ്ദേഹം കുതിരപ്പറ്റത്തോ, ആനപ്പറ്റത്തോ, കുതിരകൾ പൂട്ടിയ രഥത്തിലോ കയറി സഞ്ചരിയ്ക്കും. സൂര്യോദയത്തിങ്കലും അസ്തമയത്തിങ്കലും കോവലകത്തിന്റെ ഗോപുരവായുക്കൽ, പെരുമ്പറയുടെ ധ്വനികേൾക്കും. ഓരോരോ നാഴികയുടെ അവസാനത്തിങ്കലും നേരം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതിനു ആളുകളെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.

കോവിലകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മുഴുവനും രാജാവിന്നു ഭാസിമാർക്കുമായി ഒഴിച്ചുവെച്ചിരുന്നു.

രാജ്യത്തെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, മുഖ്യപുരോഹിതൻ, ജ്യോതിഷികളിൽ പ്രധാനൻ, മന്ത്രിമാർ, പടനായകന്മാർ, ചാരണർ ഇവരായിരുന്നു.* ന്യായാധിപതികളായി പ്രത്യേകം ആളുകളെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

പൊതുജനങ്ങളെ സുബന്ധിക്കുന്ന രാജശാസനകളെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആനപ്പറ്റത്തിരുന്നു തലസ്ഥാനമായ പട്ടണം മുഴുവൻ പരകൊട്ടി അറിയിയ്ക്കും.

നാട്ടിൽ ക്ഷാമം കൊണ്ടും സാമൂഹികരോഗം കൊണ്ടും ജനങ്ങൾക്കു കഠിനമായ സങ്കടങ്ങൾ നേരിടുന്നകാലങ്ങളിൽ അതുകൾക്കു പ്രതിവിധിയായി വേണ്ടുന്ന വൈദികകർമ്മങ്ങളെ

* ഇവർക്കു് പലപ്പോഴും പൊതുവായ ഒരു പേര് “പെരുമ്പടയ്ക്ക” എന്നായിരുന്നു.

ളം പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും രാജാവു പ്രമാണമായിരുന്നു നടത്തി വന്നിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ രാജാവു ഒരു ഭാഗം വഹിച്ചിരുന്നു.

അന്നു, പാശ്ചാത്യരാജ്യമായ റോമിൽ നിന്നു ജനങ്ങൾ വന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മുതലായ മലയാള തുറമുഖങ്ങളിൽ ഇറങ്ങിക്കുച്ചുപടം നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഈ കുച്ചുവടത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഒരു വിവരണം 'പെരിപ്ലസ്' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

പെരിപ്ലസിൽ ചേർത്തുകാണുന്ന കയററുമതി ഇറക്കുമതി ചരക്കുകളുടെ പട്ടികയിൽനിന്നു അക്കാലത്തു കേരളത്തിൽ എന്തെല്ലാംസാധനങ്ങൾ പുറരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു അയയ്ക്കത്തക്കതായി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പുറരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു വരുത്തേണ്ടതായ സാധനങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു എന്നും അറിയാം. എന്നു തന്നെയല്ല അന്നത്തെ സമുദായാവസ്ഥയും നാഗരികതയും ഏകദേശമായെങ്കിലും ഗണിയ്ക്കയും ചെയ്യാം. പത്തനാമുനമ്പലംകളുടെ കൊച്ചി രാജ്യചരിത്രത്തിൽ നിന്നു സംഗ്രഹിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു പട്ടിക ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

(എ) കയററുമതിസാധനങ്ങൾ.

൧. കർമ്മമൂലകം. ൨. വിശേഷമായ മുത്തുപ്പവിഴം. ൩. ആനക്കൊമ്പ്. ൪. നേരിയതും മാർദ്ദവമുള്ളതുമായ പട്ട്. ൫. ഗംഗാതീരത്തുനിന്നു വരുന്ന ജാമാഞ്ചി. ൬. അടയ്ക്ക — കിഴക്കു ഉൾനാട്ടിൽനിന്നു വരുന്നതു്. ൭. പലതരത്തിലുള്ള വൈരം വൈവ്യർച്ച മുതലായ വിചപിടിച്ച രത്നങ്ങൾ. ൮. ആമയുടെ ഓട്. (ഇതു തമിഴകത്തേടടുത്തുള്ള ദ്വീപുകളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരുന്നു).

(ബി) ഇറക്കുമതിസാമാനങ്ങൾ.

൧. വളരെ നാണയങ്ങൾ. ൨. പുഷ്പരാഗം. ൩. പലതരത്തിലുള്ള തൂണികൾ. ൪. പൂക്കളുള്ള കുപ്പായങ്ങൾ. ൫. അഞ്ജനം. ൬. വെള്ളക്കണ്ണാടി. ൭. തകര, ഇരയും, ചെമ്പ്, പിശുള. ൮. മദ്യം—(ചുരുക്കമേയുള്ള). ൯. സിന്ദൂരം. ൧൦. പാഷാണം—മനയോല. ൧൧. കപ്പൽക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിന്നു മാത്രം ധാന്യങ്ങൾ.

ഈ പട്ടികയിൽ തെങ്ങിനെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു സാധനവും പറഞ്ഞു കാണാത്തതു അതുതന്നെ. തെങ്ങ് അക്കാലത്തു മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു വിചാരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. പക്ഷെ, ഇപ്പോഴത്തേപ്പോലെ, വെളിച്ചെണ്ണ, കൊപ്ര മുതലായ തെങ്ങിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന സാധനങ്ങൾക്ക് ആ കാലത്തിൽ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രിയമില്ലാതിരുന്നിരിക്കാം *

പ്രകരണം ൭.

കാലം.

ചരിത്രമെഴുതുന്നവരുടെ ജോലിയിൽ പ്രധാനമായ ഒരു ഭാഗമാകുന്നു കാലനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നതു. പണ്ഡിതന്മാർ ചിലർ, ചെങ്കുട്ടവന്റെ സമകാലികന്മാരായ ഭരണർ, മാ

* ഈ പ്രകരണത്തിലുള്ള ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ പത്തനംമേനവൻവർകളുടെ കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രത്തെ അനുസരിച്ചു ഏഴുതീട്ടുള്ളവയാകുന്നു.

ത്തനാർ, ഇളങ്കോവടികൾ, ഇവരുടെ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു ചേരന്മാരുടെ കാലത്തെ നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മുഖ്യമായി ചെങ്കുട്ടവൻ്റെ കാലനിർണ്ണയത്തിനു രണ്ടു പ്രധാനമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതാഗ്നം ചെങ്കുട്ടവൻ്റെ സമകാലികനായ ഇളങ്കോവടികൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഗജബാഹുവിൻ്റെ കാലത്തേക്കൊണ്ടു ചെങ്കുട്ടവൻ്റെ കാലത്തെ നിശ്ചയിക്കുക. ലങ്കാദേശചരിത്രമായ 'മഹാവംശം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു ഗജബാഹു എന്നുപേരെടുക്കുകയുണ്ടു രണ്ടു രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നതായും അദ്ദേഹിത് പ്രഥമൻ ക്രിസ്താബ്ദം രണ്ടാംശതകത്തിലും, രണ്ടാമൻ ക്രിസ്താബ്ദം പന്ത്രണ്ടാംശതകത്തിലും രാജ്യംഭരിച്ചുവന്നിരുന്നതായും അറിയുന്നു. അപരിൽ രണ്ടാമത്തെ ഗജബാഹു വളരെ പിന്നീടുണ്ടായവനായതുകൊണ്ടു അയാൾക്കും ചേരന്മാർക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ല. ആയതുകൊണ്ടു ക്രിസ്താബ്ദം ൧൧൩൨ മുതൽ ൧൧൪൦ വരെ രാജ്യംഭരിച്ചുവന്ന ആദ്യത്തെ ഗജബാഹുതന്നെ ചെങ്കുട്ടവൻ്റെ സമകാലികനായിരുന്നിരിക്കണം. രണ്ടാമത്തെ മാർഗ്ഗം ഇളങ്കോവടികൾ പറയുന്ന "ആറവർകന്ന" രണ്ടുകാലത്തേക്കൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കുക. ആറവർകന്നർ "ശാതകണ്ഠി"യുടെ തമിഴുപേരാണെന്നും മത്സ്യപുരാണപ്രകാരം, ശാതകണ്ഠിയുടെ കാലം ക്രിസ്താബ്ദം മുതൽ ൧൧൩൨ വരെ ആണെന്നും കാണുന്നുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം മേല്പറഞ്ഞ ഗജബാഹുവിൻ്റെയും ശാതകണ്ഠിയുടേയും കാലങ്ങൾ അടുത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു രണ്ടാംശതാബ്ദത്തിൽതന്നെ അപരരുടെ മിത്രമായിരുന്ന ചെങ്കുട്ടവനും ജീവിച്ചിരുന്നിരിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നു.

ഇപ്രകാരം ഒപിതീയശതകത്തിൽ ചെങ്കുട്ടവൻ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നു പ്രായേണ എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാരും അംഗീകരിക്കുന്നു.

കിട്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിലും അതിന്നു വിപരീതങ്ങളായ ചില അഭിപ്രായങ്ങളും ഇല്ലെന്നില്ല.

പ്രാചീനകാലത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കവികളിൽ, കപിലൻ, ഭാണൻ, ചാത്തനാർ, നക്ഷിരൻ, മാമുലനാർ മുതലായവർ പ്രഖ്യാതന്മാരായിരുന്നു. ഇവരിൽ മാമുലനാർ എന്ന കവി, ലോളൻ കരിക്കാലൻ ചേരചാതൻ ഇവരുടെ സമകാലികനെന്നുള്ളതും, തമിഴ്നാട്ടിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഉത്തരഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽനിന്നു വെളിപ്പെടുന്നു. ഈ കവി ചെങ്കുട്ടവനാൽ ജയിക്കപ്പെട്ട പഴയന്മാരനും മെഴുതുവശചക്രവർത്തികളും തമ്മിൽ നടത്തിയ കലഹത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതുകൊണ്ട്, ചെങ്കുട്ടവന്റെ കാലത്തും ജീവിച്ചിരുന്നിരിക്കണമെന്നു ഉൾക്കൊള്ളാം. നന്ദരാജാക്കന്മാരുടെ പുരാതനരാജധാനിയായിരുന്ന പാടലിപുരത്തെ ഗംഗാപ്രവാഹം നശിപ്പിച്ച സംഗതിയേയും ഇദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

പാടലിപുരം, നന്ദൻ മെഴുതുർ മുതലായ പ്രബലചക്രവർത്തികളുടെ തലസ്ഥാനമായി, ഈ ഭരതഖണ്ഡത്തിന്നു തന്നെ ഒരു ശിരോരത്നം പോലെ പ്രകാശിച്ചിരുന്നതാണെന്നു ശാസനങ്ങൾ മുഖമായും മറ്റും അറിയാമെന്നുള്ളതാണ്. മെഴുതുവശചക്രവർത്തികളിൽ പ്രഥമനായ ചന്ദ്രമൂലനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുകനായ അശോകചക്രവർത്തിയും താമസിച്ചിരുന്ന അരമനകളും കെട്ടിടങ്ങളും ക്രിസ്താബ്ദം ൪ാം ശതകം വരെ യാതൊരു മാറ്റവും കൂടാതെ അതിന്റെ പുരാതന നിലയിൽതന്നെ ഇരുന്നിരുന്നതായി 'ഫാഹിയാൻ' എന്ന ചീനയാത്രികൻ കണ്ടെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനാൽ അശോകചക്രവർത്തിയുടെ കാലം തുടങ്ങി ചീനയാത്രികൻ ഇന്ത്യയെ സന്ദർശിക്കാൻ വന്നതാ

യ ൪-ാം ശതകം വരെ പാടലിപുരം ഒരു നിലയിൽ തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നതായി തെളിയുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്താബ്ദം ൭-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചീനദേശത്തിൽ നിന്നുവന്ന നമ്മുടെ നാടുകടത്തും സഞ്ചരിച്ച പ്രസിദ്ധയാത്രികനായ 'ഹ്യൂൻസാങ്' ഈ പാടലിപുരത്തെ കാണാൻ ചെന്നപ്പോൾ അതു പൂർവ്വ നിലയെവിട്ടു, ഗംഗാതീരത്തിൽ ൨൦൦ അല്ലെങ്കിൽ ൩൦൦ ഗുഹകളോടുകൂടിയതായി ൧൦൦൦ ജനങ്ങൾമാത്രം വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമമായിത്തീർന്നിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട്, മാമുഖനാർ ൪-ാം ശതകത്തിനും ൭-ാം ശതകത്തിനും മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരിക്കണം. തത്സമകാലികനായ ചെങ്കുട്ടവനും അതിനാൽ അതേകാലത്തിൽ തന്നെ ജീവിച്ചിരുന്നിരിക്കണമെന്നു വന്നു കൂടുന്നു.

പ്രകരണം ൮.

ചെങ്കുട്ടവന്റെ മതം.

ചേരൻ ചെങ്കുട്ടവൻ വൈദികമതത്തെയാണു അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നിരുന്നതു് എങ്കിലും വിശിഷ്ട ശൈവർത്ഥിമാനിയായു മിരുന്നു. ഈ യീരൻ പരമേശ്വരന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടാണു് ജനിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് ജനനം മുതലേക്കു ഇദ്ദേഹത്തിന്നു ശൈവത്തിൽ പ്രതിപത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ വഞ്ചിപ്പിരൻ ഉത്തരദേശയാത്രയ്ക്കുപറപ്പെടുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ പരമശിവന്റെ പാദകകളേ വണങ്ങി ശിരസ്സിൽ ധരിച്ചു. അതിന്നു പിന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നു പത്തനാഭനെ വണങ്ങി പ്രയുക്തം വാങ്ങി തന്റെ മണിമുദ്രത്തിൽ

ധരിച്ചു കൊണ്ടാണു യാത്രപറപ്പെട്ടത്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു എല്ലായിടത്തും ജയം ലഭിച്ച ശൈവമതസ്ഥനായിരുന്നാലും ഇടക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ചില രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ ഇദ്ദേഹം അത്യാമതക്കാരെപ്പോഷിച്ചിരുന്നില്ല. സകല ജനങ്ങളിലും സമബുദ്ധിപ്പെട്ട് അവരെ അനുരഞ്ജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നത്. ഈ വീരന്റെ രാജഭരണകാലത്തു വൈദികന്മാർ, ബൌദ്ധന്മാർ, ജൈനന്മാർ, ശ്രമണന്മാർ, ഇതനാലുവർഗ്ഗക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തുള്ള ജനങ്ങൾ പരംപരമാനുഷ്ഠാനത്തെ നടത്തിവന്നിരുന്നില്ല. അവരവരുടെ അഭിരുചിപോലെ ഓരോ മതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുപതിവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ആയിരിക്കാം പിതാപുത്രന്മാർക്കുപാലും മതഭേദം വന്നുപോയത്. ഈ ഭേദംകൊണ്ട് ഇവർ വിഭേദിതന്മാരെപ്പോലെ കലഹം ഒന്നും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. വളരെ സമാധാനത്തോടുകൂടിത്തന്നെയാണു കാലയാപനം ചെയ്തവനത്. ബ്രാഹ്മണരെ ചെങ്കുട്ടവൻ സൽക്കരിച്ചുവന്നു. ഇദ്ദേഹം തമിഴ് രാജാവായിരുന്നാലും വീരക്ഷത്രിയനായതുകൊണ്ട് അതാതു വർണ്ണക്കാർക്കുള്ള യാഗാഗ്രന്യായങ്ങളെ ബ്രാഹ്മണർ മുഖമായി ചെയ്യിച്ചുവന്നു.

പ്രകരണം ൯.

ഉദിയഞ്ചേരന്റെ വംശക്കാര്.

ഇമയ ചരമ്പൻചേരനു രണ്ടു ഭാര്യമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും അവരിൽ നല്പോണ എന്ന ഭാര്യ ചെങ്കുട്ടവൻ ഇളങ്കോവടികൾ എന്ന രണ്ടു പുത്രന്മാരെ പ്രസവിച്ചു എന്നും മൂന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. െരം ഇമയചരമ്പന്റെ രണ്ടാ

മഞ്ഞ ഭാര്യ പഴുനിമലയിൽ ആവിയർ എന്ന ക്വത്തിൽ ജനിച്ച വേളാവിഷ്കോമാൻ പത്മനെന്ന ഒരു പ്രളപിന്റെ പുത്രിയാകുന്നു. ആസ്രിയുടെ പേരോടുകൂടിയ ഒരു മാളിക വഞ്ചിപുറത്തിലുള്ളതായി ചിലപ്പതികാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇമയവരമ്പൻ െരം ഭാര്യയിലും രണ്ടു പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു. ഇവരിൽ ആദ്യത്തെ പുത്രൻ ആകുന്നു ചതുരമദശകത്തിൽ (പതിനാലുപ്പത്തിൽ) പാട്ടുള്ള കളങ്കായികണ്ണിനാർമുടിച്ചേരൻ. രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ ഷഷ്ടദശകപ്രതിപാദ്യനായ ആടുകോൾപാട്ടച്ചേരമാതൻ ആകുന്നു.

ഇവരിൽ പ്രഥമനായ നാർമുടിച്ചേരന്റെ രാജാഭിഷേകസമയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനാഭികളെ ശത്രുക്കൾ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു പോയ്ക്കളഞ്ഞു. ഉടൻ അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളെല്ലാവരുംചേർന്നു കളങ്കായി എന്നു പറയുന്ന കായ്കൾകൊണ്ട് ഒരു മാലയും വാഴനാർകൊണ്ട് ഒരു കീ 'രീടവുണിമ്മിച്ചു' അഭിഷേകകാര്യം നടത്തിയതിനാൽ ആ ചേരൻ കളങ്കായികണ്ണിനാർമുടിച്ചേരനെ പേർകിട്ടി. 'കടമ്പിൻപെരുവായിൽ' എന്ന ദേശത്തിന്റെ അധിപനായ 'നന്നൻ' എന്നവൻ ആയിരുന്നു െരം ചേരന്റെ വലിയശത്രു. ചേരൻ െരംയാളെ പശ്ചിമദിക്കിലുള്ള പെരുന്തൂരെ എന്ന തുറമുഖത്തിൽവെച്ച് ഒരു വലുതായ യുദ്ധത്തിൽ കൊന്നു അയാളുടെ രാജ്യം സ്വായീനപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങിനെ ചേരൻ സ്വായീനപ്പെടുത്തിയ നാട്ടിന്റെപേർ പൂഴിനാടെന്നാകുന്നു. 'മാന്ദ്യ' എന്ന സ്ഥലം െരം ചേരന്റെ രാജധാനിയായിരുന്നു. 'കാപ്പനാർ' എന്ന ഒരു വിഭാഗം ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനപണ്ഡിതൻ. െരം പണ്ഡിതൻ ചേരൻ ൪൦൦൦ കാണവംഘ്രതാനംഭ്രമിയുംസമ്മാനമായികൊ

ടുത്തു. െരം ചേരൻ ഹരി. സംവത്സരം രാജ്യഭാരം ചെയ്തപ്പോഴെന്ന് പതിവുപറ്റിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനായ ചേരൻ രാജ്യതന്ത്രത്തിൽ വളരെ സമർത്ഥനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം, ദണ്ഡകാരണ്യത്തിലുള്ള ജനങ്ങളാൽ മോഷണം ചെയ്യപ്പെട്ട തന്റെ പശുപംക്തികളെ, അവരോടു മല്ലിട്ടു മീണ്ടെടുത്തു. ഇതു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വീരകൃത്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നാകുന്നു. െരം കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആടു കോരപാടുചേരൻ എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചു. െരം ചേരന്റെ ആസ്ഥാനപണ്ഡിതയായിരുന്നത് 'കാക്കൈപ്പാടിനിയാർ' എന്നൊരു സ്ത്രീയാണ്. െരം വിദ്വേഷിക്കു ചേരൻ രാജാക്കന്മാരു കാപ്പൊന്നും (നാണയവിശേഷം) ഭൂസ്ഥിതിയ്ക്കു വേണ്ടി നൂറ്റായിരം കാണവും അഭിമാനപൂർവ്വം കൊടുത്തു. ഇദ്ദേഹം നൂറു സംവത്സരം നാടുവാണു.

പ്രകരണം ൧൦.

വേറെ ചിലചേരന്മാർ.

പതിവുപറ്റിയിൽ ൭൦൮-ന്റെ ഭഗവതാർക്ക വിഷയിഭൂതരായ, ചെലപക്കുടക്കോഴാഴിയാരുൻ, ചെരുഞ്ചേരലി അംപൊരെ, ഇളഞ്ചേരലി അംപൊരെ, എന്ന മൂന്നു രാജാക്കന്മാർ ചേരചംഗത്തിന്റെ മറ്റൊരു ശാഖയിൽ ചേർന്നു വരാകുന്നു. ഈ ശാഖയിൽ അത്തുവൻ ചേരൻ ആയിരുന്നു കൂടുതൽ. അദ്ദേഹം പെരുനക്കിള്ളി എന്ന ചെഴുരാജാവിന്റെ പരമശത്രുവായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനാ

യ ചെലവക്കടുക്കൊ സൽഗുണസംപന്നനും ഈശ്വരഭക്തനുമായിരുന്നു. കപിലരെന്നൊരു വിപ്രൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാണാധികപ്രിയനായിരുന്നു. ആ മഹാകവിതന്നെയാണ് ഈ മേരനെപ്പറ്റി സപ്തമ ഭാഗകത്തിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വേളാവിഃകാമാൻ പത്മന രണ്ടു പുത്രിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ പ്രഥമ പുത്രിയെ ഇമയവരംപനാ ദീപ്തിയപുത്രിയെ ഈ ചെലവക്കടുക്കൊവാഴിയാതന്നും കല്യാണം കഴിച്ചു ഇതുകൊണ്ടു തന്നെ ഉദിയഞ്ചേരന്റെ ശാഖയ്ക്കും, അതുപഞ്ചേരന്റെ ശാഖയ്ക്കും സംബന്ധം ഉണ്ടെന്നു അറിയാവുന്നതാകുന്നു. ഈ ചെലവക്കടുക്കൊ ൨൫ സംവത്സരത്തോളം നാടുവാണു. ഇദ്ദേഹം ശിക്ഷപ്പള്ളി എന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു പെച്ചാണു തന്റെ പ്രാണനെ ത്യജിച്ചത്.

ഈചേരരാജാവിനു അതിപരാക്രമിയായ ഒരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. ആ പുത്രന്റെപേർ പെരുഞ്ചേരലിംപൊരെ എന്നാകുന്നു. തകടർ എന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന രാജാവിനെ ഒരു കാരണവശാൽ ഈ ചേരൻ തടവിൽ പാപ്പിക്കയും തകടരിനെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. (തകടർ യാത്ര എന്ന ഗ്രന്ഥം ഈ സംഭവത്തെ വളരെ വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നു). ആയതുകൊണ്ട് ഈ ചേരനു 'തകടരേരിന്തപെരുഞ്ചേരലിംപൊരെ' എന്നുപേർകിട്ടി. അരശിൽകിഴാർ എന്ന ഒരു തമിഴ്കവി ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പാടിയ കവിതകേട്ടിട്ടു ഇദ്ദേഹം ഭാര്യാസമേതനായി തന്റെ ഭ്രാന്ധിതികളേയും സിംഹാസനത്തേയും ആ പണ്ഡിതനു കൊടുത്തു. പണ്ഡിതനു രാജാവിന്റെ സമ്മാനബഹുമതികളിൽ ഇല്ലായില്ലായിരുന്നതിനാൽ അതൊന്നും സ്വീകരിച്ചില്ല. അതിനാൽ

ചേരൻ ആ പണ്ഡിതനെ തന്റെ മന്ത്രിയായി നിയമിച്ചു. രാജാവു മറ്റെ കൊല്ലം നാടുവാണു.

ഈ ചേരൻ ഒരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. 'ഇളഞ്ചേരവിരുതപൊരെ' എന്നാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ സ്ഥാനപണ്ഡിതൻ ആയ പെരുങ്കുന്ദൂർ കിഴാർ എന്ന കവീരാജസമ്മാനം ഒന്നും കിട്ടാതെ മനസ്സാ പിച്ച് നാട്ടിൽ പോയപ്പോൾ അവിടെ ചേരന്റെ പേരും ഭൂമിയും ചേരൻ വാങ്ങിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ ചേരൻ വിദ്വാഭിമാനി എന്നൊരു രാജാവു മന്ത്രി വെച്ചു രാജ്യംഭരിച്ചു.

ഇവരുടെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ, മാന്തരൻ, എന്നവനും കോപ്പേരുഞ്ചേരവിരുതപൊരെ, എന്നവനും വളരെ പ്രസിദ്ധന്മാരാകുന്നു. ഭരണമഹാകവി 'മാന്തരൻ പൊറയൻകടക്കൊ' എന്നു ഈ മാന്തരനെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. ഇവരെക്കൂടാതെ പിന്നീടുണ്ടായവരിൽ 'കുഞ്ഞക്കാലിരുതപൊരെ' എന്നു ഒരു ചേരനും ഇവരുടെ പരമ്പരയിൽ രാജ്യഭരിച്ചതായിട്ടു അറിയുന്നു. 'കളവഴിനാപ്പതു' എന്ന ഗ്രന്ഥം ഈ ചേരനും ചോഴരാജാവായ ചെങ്കുണൻ എന്ന ആൾക്കും തമ്മിലുണ്ടായ ഒരു വലിയ യുദ്ധത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ഈ പ്രകരണത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള രാജാക്കന്മാരെ ഇരുപൊരാൾക്കാലിരുതപൊരെ' എന്നു പറയാം. ചേരൻ ചെങ്കുട്ടവൻ ഈ വംശത്തിലുള്ള ഒരാളാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇരുപൊരെവംശീയരും ഉദിയൻചേരവംശീയരും വളരെ അടുപ്പമുള്ളവരായിരിക്കണം. ഈ ഇരുപൊരെക്കാലിരുതപൊരെ എന്നൊരു രാജാക്കന്മാരുടേയും രാജധാനി

നിയായിരുന്നതു 'തൊണ്ടിപ്പായിൽ' എന്ന സ്ഥലമാകുന്നു. ഇ
 അംപൊറരാജാക്കന്മാരുടെ പേരുവീവരും താഴെ ചേർന്നു

- (൧) മാനരൻപൊറയൻകുളം.
- (൨) കോപ്പുരുഞ്ചേരിഅംപൊറ.
- (൩) അറുവഞ്ചേരിഅംപൊറ.
- (൪) ചെലക്കുളംകോവാഴിയാതൻ.
- (൫) പെരുഞ്ചേരിഅംപൊറ.
- (൬) ഇളഞ്ചേരിഅംപൊറ.
- (൭) കണ്ടെക്കാലിഅംപൊറ.

~~നേരത്തു ചേർന്നു കൂടിയവരുടെ പേരുകൾ അ~~
~~വിടവിടെ ചേർത്തതിൽ ചേർത്തവർക്കും താഴെ~~
~~ററി യാ~~ ~~കൂടെ ചേർത്ത കിട്ടിയിട്ടു~~

ഇങ്ങിനെത്തന്നതുകൊണ്ടു ചേർന്നവർ ചേർന്ന
 ചേരമഹീപതികൾ പ്രാചീനകാലത്തിൽ വളരെപ്രബലന്മാ
 രും, വിദ്വാഭിമാനികളും, യുദ്ധവീരന്മാരും, ഭക്തിബാഹുളത്തി
 ന്നു ഓരോശിരോരണങ്ങൾ പോലെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിര
 ന്നവരും ആണെന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രതാപ
 ശൂരരായി, പ്രജാപാലനതൽപരരായി, വിദ്യാജ്ഞാനോദ്ധീ
 വ്യരായിരിക്കുന്ന ചേരമഹാരാജാക്കന്മാരുടെ വംശവും കീ
 തിയും എന്നെന്നേക്കുമായി നിലനില്ക്കത്തക്കവണ്ണം അനന്തശാ
 യിയായ ശ്രീപത്മനാഭൻ പ്രസാദിക്കുമാറാകട്ടേ.

അനുബന്ധം പ്രമാണപട്ടങ്ങൾ.

പുറം മ.

“ശൈലത്തിൽ ശൈലപൻ തിരുക്കുലം വിളക്കും
കുഞ്ചുവേട്കയിൽ കാന്തമുൻവേണ്ട.”

(മണിമേഖല. പതികം.)

“തിരുശൈലപൻ തിരുക്കുലം വിളക്കും
ചെങ്കുന്നായിരത്തോൻറിറൽവിളക്കാരം”

(ചില ൧൧-൨൩)

“തിരുളാകിയ ശൈലപനടയമേപ്പു.....പാണിയിൻ.
വാഴ്ന്നാക”

(അടിയൊക്കുന്നല്ലം)

പുറം ൭.

“എഴുത്തു പണക്കിനിൻറാണെ
ചെയ്തെടൈവാനവനരുളിനിൽ വിളക്കും
വഞ്ചിത്തോൻറിയ വാനവകേളായി”

(ചില ൨൩)

“.....ത്തോൻറിയൽവാഴ്ച
യാനേരൂർത്തോനരുളിറോൻറി”

(ചില. ൩൦)

പുറം ൧൧.

“പുറത്തുരൈമുക്കിനറത്തോടുചൊരുങ്ങി
മറത്തുരൈമുടിത്ത.....
.....കടൽപിറക്കോട്ടി.....
.....ചെങ്കുട്ടവൻ”

(ചില. അന്നിമുഖകൃ.)

* * * * *

ചൈലപൊരാമരൈ പാണൻ ശ്ലുതി
യൊണ്ണതൽ വിരലിയക്കാറം പൂട്ടി.
ക്കടലരുൾ പൽപുകഴ്ന്നിലെളു നീർപുക.
ക്കടലൊടുഴന്ത പനിത്തുരൈ.....”

(പതിരപ്പത്തുശകം ൫.)

പുറം ൨൧.

“ആടകമാടത്തറിയുയിലമർന്നോൻ
ശേടകൊണ്ടു.....”

(ചിലപ്പോൾ)

“ആടകമാടം=തിരുവനന്തപുരം. ഇരവിപു
മെൻപാരുമുളർ”

(അരുവത ഉദേശ.)

പുറം ൩൦.

“കരുമവിക്കൈത്തരംകണക്കിയൽവിക്കൈത്തരം
തരുമവിക്കൈത്തരം തന്നിരവിക്കൈത്തരം
മണ്ടിണിത്താലമാറുവോൻ.....”

(ചിലപ്പോൾ)

ഉദിയത്തോരവാംശക്കാർ.

ഉദിയത്തോരൻ X നല്ലിനി (ഭാഗ്യ)

പുത്രന്മാർ:—

൧. ഇരയവരംപൻചേരൻ X ൧. നല്ലോണ. ൨. പത്തൻ
ഭേവിമാർ.

൨. പല്ലാക്കൈച്ചെഴുകട്ടവൻ.

ഇരയംപരമ്പൻ രാജാവിന്റെ പുത്രന്മാർ.

ആദ്യത്തെ ഭാഗ്യം.

൧. ചേരൻ ചെങ്കട്ടവൻ X ഇളങ്കോവേണ്മാരും (ഭാഗ്യ).

൨. ഇളങ്കോവടികൾ.

(ചിലപ്പോഴധികാരനഷ്ടം)

ദിനീയഭാഗ്യം.

൧. കളങ്കായികണ്ണിനാമുടിപ്പേരൻ.

൨. ആടുകോരപാടുപ്പേരൻ.

ചെങ്കട്ടവരാജാവിന്റെ പുത്രൻ കട്ടവത്തോരനാകുന്നു.

പതിരപ്പുത്തലൈ പതികമനസരിച്ചു ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ

പേരു മതലായ വിവരങ്ങൾക്കു പട്ടിക.

പേർ	ആസ്ഥാനപണ്ഡിതൻ	ഭരണകാലം
പതികം ൨. ഇമയവരവൻചേരൻ	കുമട്ടുക്കുണ്ണ നംർ	൫൮
„ ൩. പലുനൈച്ചേഴു- കുട്ടവൻ	പാലൈശൈതമനാർ	൨൫
„ ൪. കൂങ്കുയിക്കുണ്ണിനം- മുടിച്ചേരൻ	കാപുനാർ	൨൫ *
„ ൫. ചേരൻചെങ്കുട്ടവൻ	ഭരണൻ	൫൫
„ ൬. ആട്ടുകോരപാട്ടച്ചേരൻ	കാക്കൈപാട്ടിനിയാർ	൩൮
„ ൭. ചെലപക്കുട്ടക്കോവാഴി- യാതൻ	കപിലർ	൨൫
„ ൮. പെരുഞ്ചേരിലിരുപൊറ	അരശിൻകിഴാർ	൧൭
„ ൯. ഇളഞ്ചേരൻ	പെരുങ്കുന്റർകിഴാർ	൧൬

സ മ ക ള ി ക ൾ

ചേരർ	ചോഴർ	പാണ്ഡിതർ	കവി	അന്യരാജാക്കന്മാർ
ചെങ്കുട്ടവൻ	മണകിള്ളി	നെടുഞ്ചേ- ഴിയൻ	ഭരണൻ	കൊങ്കിളങ്കോ- ശർ
കുട്ടവഞ്ചേരൻ	നെടുങ്കിള്ളി	ചെഴിയൻ	കപിലർ	ഗജബാഹു
നാമുടിച്ചേരൻ	കിള്ളിവളൻ	(നന്മരൻ)		
ആട്ടുകോരപാ- ട്ടച്ചേരൻ		ഉഗ്രപ്പേരുവ- ഴുതി		ശരതകുണ്ണി
ചെലപക്കുട്ടക്കോ- വാഴിയാതൻ	നലങ്കിള്ളി		ചാത്തനാർ	അറക്കൈ
പെരുഞ്ചേരൻ	(തിരുമുടിക്കാരി)			

* പതിരപ്പുത്തിലുള്ള 'വീറ്റിത്തനാർ' എന്ന പദത്തിന്നു ഞാൻ ആദ്യം ജീവിച്ചിരുന്നു എന്ന അർത്ഥം വെച്ചു. പിന്നീടാണു 'രാജ്യഭാരം ചെയ്തു' എന്ന അർത്ഥം യോജിപ്പുള്ളതാണെന്നുള്ളതു. അതിൻപ്രകാരം ഈ പട്ടിക തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു.